

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και εκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομικχάλη 46.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

ΤΟ ΠΗΘΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

Ἐσχάτως ἐγένοντο σπουδαιότατα δοκιμαί του πηθαλιουχομένου αεροστάτου «Σάντος-Δυμόν» ἐν μέσοις Παρισίαις, οὗτινος, ὡς γνωστόν, ὁ ἐφευρέτης εἶναι ὁ Σάντος-Δυμόν, καταγινόμενος πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Τὸ νέον τοῦτο αεροστάτον ἐξετέλεσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατὰ σειράν τὸ ταξίδιον ἀπὸ τοῦ πάρκου Saint-Cloud μετ' ἐπιστροφῆς, περικάμφαν τὸν πύργον τοῦ Ἄιφελ. Ὁ εἰκοσιοκταέτης αὐτοῦ μηχανικός και ἐφευρέτης ἀπεπειράθη νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς πηθαλιουχῆσεως ὀριστικῶς, βασιζόμενος και ἐμπνεόμενος ἐκ τῶν ἔργων τῶν προγενεστέρων του και ἰδίως ἐπὶ τῶν ἄρχων τοῦ H. Giffard και τῶν ἀποτελεσμάτων, τῶν ἐπιτευχθέντων διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Renars και Krebs. Ὁ κύριος οὗτος ἐφαντάσθη, ὁποίας ἐκδουλεύσεις ἠδύνατο νὰ παρέξωσιν εἰς τὴν αεροναυτικὴν αἰ διὰ πετρελαίου κινητήριον μηχαναί, αἵτινες εἰσὶν ἑλαφραὶ και ἰσχυραὶ συγχρόνως, ὡς γίνεται χρῆσις διὰ τὰ αὐτοκίνητα, τοῦ τύπου «Dion Bouton».

Τὴν 18 Σεπτεμβρίου τοῦ 1898 κατασκευάσεν τὸν «Σάντος-Δυμόν» κινούμενον ὑπὸ μηχανῆς τοῦ ἀνωτέρου εἶδους και ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε νὰ πειράζται και νὰ τελειοποιῇ τὸ σύστημα τοῦ αεροδρόμωνός του, ὅστις ἐπέτελεσε κατ' αὐτὰς ἀνδραγαθήματα, ἅτινα ἐκίνησαν τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον.

Ἐχει κιλυδρικὸν σχῆμα, ἀπολήγον ἐκατέρωθεν εἰς αἰγμάς, μήκους 34 και ὄγκου 550 κυβικῶν μέτρων, δέκα δὲ ὑπ' αὐτὸ μέτρα κρέματα ἐπιμήκης τρόπις, ἐν ἧ κεῖται κινητῆρ 16 ἵππων. Ἡ ἀποθήκη τοῦ οἰονοπνεύματος και μικρὰ ἔδρα ἐκ ψιάθου διὰ τὸν αεροναύτην εἶναι στρεπτή περὶ στερεὸν ἄξωνα, διὰ νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε ἐν ὀριζοντίᾳ θέσει. Κινεῖται δὲ δι' ἑλικος, και τὸ

πηθαλίον εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς τρόπιδος και τοῦ αεροστάτου.

Πρὸ 20 ἡμερῶν περὶ τὴν 3ην πρωϊνὴν ὥραν ὁ Σάντος Δυμόν ἀνήρκετο διὰ πρώτην φοράν, ἐν τῇ πέμπτῃ αὐτοῦ αεροστάτῳ, ἐκ τοῦ ἄλλου Aero Club ἐν Saint-Cloud και ὑπερεπήδα τὸν Σηκουάνα, συγχρατούμενος διὰ σχολίων ὑπὸ τῶν ἐργατῶν του, μέχρι τοῦ ἵπποδρόμου τοῦ Long-champs.

Ἐκείθεν ἤρρισε νὰ ἵπταται ἐλευθέρως εἰς ὕψος 150 ἕως 200 μέτρων και ἐξετέλεσε πεντάκις ἡ ἐξάκις τὸν γύρον τοῦ ἀπεράντου στίβου, εἶτα ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ ἄλλου, ἐπανελθὼν ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως.

Τέλος ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, διευθύνθη περὶ τὴν 7 π. μ. ὥραν πρὸς τὸν πύργον τοῦ Ἄιφελ ἀλλὰ φθίσας ἀνωθι τοῦ κήπου τοῦ Κεραμικοῦ ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ ἵνα διορθώσῃ μικρὰν βλάβην τοῦ πηθαλίου του. Ἀναχωρήσας ἐκ νέου, ἐπανελάμβανε δις τὸν γύρον τοῦ πύργου τοῦ Ἄιφελ και ἐπανήρκετο εἰς Saint-Cloud, ἀνευ οὐδενὸς δυστυχήματος, μετ' αεροπλείαν διαρκέσαν ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Τὴν ἑπαύριον 13 Ἰουλίου ὁ «Σάντος Δυμόν» ἐπανήρριξε τὰς δοκιμάς του, αἵτινες τὴν φοράν ταύτην εἶχον χαρικτήρα ἐπίσημον και ἐπιτροπὴ τοῦ Aero-Club ἐμελλε νὰ χρονομετρήσῃ τὴν διάρκειαν τοῦ περιπέλου, ἵνα ἀποφανθῇ, ἂν αὐτος ἐξετελέσθη ἐν τῇ χρονικῇ διαστήματι, τῷ ὀρισθέντι διὰ τὸ βραβεῖον τῶν 100,000, τὸ κατατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Henry Deutsch de la Meurthe χάριν τοῦ αεροναύτου, ὅστις θὰ ἀνεχώρῃ ἐκ Saint-Cloud, θὰ παρέκαμπτε τὸν πύργον τοῦ Ἄιφελ και θὰ ἐπανέκρημπτεν εἰς Saint-Cloud ἐντὸς τριάκοντα λεπτῶν τῆς ὥρας.

Εἰς τὰς 6 και 1 1/4 τῆς πρωῆς τὸ αεροστάτον ἐξῆλθε τοῦ νεωρείου μετὰ ἐν τέταρτον ὁ κ. «Σάντος Δυμόν» μόνον μετὰ τὸ ὑπιοκάμισον και μίαν ψάθαν ἐξεκίνησε, διευθυνθεὶς κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν πύργον ἰσχυρὰ πρωϊνὴ αὐφρα ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ διαγράψῃ μεγάλην καμπύλην καθ' ὁδὸν δὲ ἡ μηχανὴ ἐξηντλημένη ἐκ τῆς προηγουμέ-

νης δοκιμής έπαθε μικράν βλάβην εις ένα των 4 αυτης κυλινδρων, ωστε εργαζομένη δια των υπολειπομένων 3 δέν εδιδε την κανονισμένην ωθησιν. Ένεκα των λόγων τούτων ο διάπλους εξετέλεσθη εντός 40 πρώτων λεπτών και όταν το αερόστατον εύρέθη εις την άφετηρίαν, υπέρ το πάχος του Aero Club, το ύψος ήτο υπερβολικόν και δεα τούτο ο Δυμόν διηυθύνθη προς το Longchamps, δε μετὰ την διάβασιν του Σηκουάνα, ο κινητήρ σταματᾶ αιφνης, ωστε ο Δυμόν δεν είχε παρά να κατέλθῃ. Έν τῷ μεταξύ όμως ο αήρ παρέσυρεν αυτόν μέχρι των κτημάτων του Rothschild, ίνα δε μη παρασυρθῆ και περαιτέρω υπέρ τους Παρισίους, εξεκένωσε την σφαιραν του και κατήλθεν εκεί.

Το αερόστατον ουδέν έπαθε και η επιτυχία εν πρώτη μελλούση δοκιμῇ έθεωρείτο πλέον η βεβαία υπ' αυτού και υπό της επιτροπῆς. Έν τῷ μεταξύ ο Σάντος Δυμόν ησχολήθη ν' ασφαλίση την κανονικὴν λειτουργίαν των διαφόρων οργάνων του αεροστάτου αυτού, ίνα επεκτείνῃ την ακτίνα της ενεργείας.

Την δε παρελθούσαν εβδομάδα ανυψωθείς εκ νέου εν Παρισίους ενόπιον πολυπληθεστάτου κόσμου, κατόρθωσεν άνευ κωλύματός τινος να εκτελέσῃ τους απαιτούμενους θρους, διελθὼν επιτυχῶς τὸν πύργον του Αίφελ και επιστρέψας εις τὸ σημειὸν της αναχωρήσεως σώως και άδραχθῆς μετὰ του αεροστάτου, εν διαστήματι μικρότερω των τριάκοντα λεπτῶν της ώρας. Οὕτω τὸ ζήτημα της πηδάλιουχίσεως του αεροστάτου ελύθη άριστικῶς, ως φαίνεται, υπό του Γάλλου Σάντος-Δυμόν και ἤδη άπας ο επιστημονικὸς κόσμος και μη άνκμίνει μετ' αγωνίας την εφαρμογὴν αυτού.

Τὸ αερόστατον του κ. Σάντος-Δυμόν έχει μήκος 34 μέτρων και σχῆμα σιγάρου, τὸ δε σκάφος (διαμέρισμα των επιβατῶν) και τὰ εξαρτήματα τούτου, εἰσι κατασκευασμένα εκ ξύλου βαμβού. Τὸ δλον δε μηχανήμα κινεῖται υπό ελικος, φέροντος δύο βραχίονας 3 μέτρων ύψους και κινεῖται δια κινητήρος τροφοδοτουμένου δια πετρελαίου δυνάμει 16 ίππων. Ἄνωθι του ελικος τούτου, στρεφόμενος διακοσιάκις κατά λεπτόν της ώρας, κείται τὸ πηδάλιον, συνιστάμενον εκ μικροῦ τριγωνοειδούς ιστίου.

Φ. Π.

Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Δια να γράφῃ τις καλῶς την νεωτέραν Ἑλληνικὴν, την άλλως καλουμένην γλώσσαν των λογίων, πρέπει να γινώσκῃ κατά βάθος την αρχαίαν, να φιλοσοφῇ επί της γραμματικῆς

και του συντακτικού και να έχῃ έμφυτον του καλοῦ τὸ συναίσθημα.

Πρέπει να προσέχῃ εις την άρμονίαν των περιόδων, δια της ποικιλίας των φωνηέντων και των τόνων, να χειραγωγῆται υπό κανόνων, μάλλον καλλιτεχνικῶν προς παραγωγήν γλωσσικῆς ἢ μάλλον μουσικῆς άρμονίας εν τῇ απαγγελίᾳ, εκδηλούσης τὸ προσήκον αἰσθημα και τὰς ιδέας ζωρότερον, ν' αποφεύγῃ δε φράσεις άήθεις, επιτετηθευμένες και σχολαστικὰς.

Αἱ περίοδοι εἴπωσαν σύντομοι, ανάλογοι προς τὸ εἶδος του λόγου, μη επισκοτιζόμεναι δε εκ της συνεστραμένης συντάξεως και της περιόδου τὸ ατελευτητον.

Βάσεις της νεωτέρας γλώσσης εἴπωσαν η απλότης, η αφέλεια, τὸ εὐηχον, τὸ γοργόν, τὸ εὐπρόφερτον και επί της εκφράσεως παθῶν ζωρῶν, η χρῆσις των σχημάτων των ρητορικῶν, της επαναλήψεως του πλατυσμοῦ, της αντιθέσεως, της αποστοφῆς, της ερωτήσεως και της εν τῇ συντάξει ποικιλίας, ητις αγαπᾶ τὰ πάρισα, τὰ ισόκωλα και τὰ όμοιοτέλευτα.

Πολλὴν προσοχὴν πρέπει να έχῃ ο γράφων, προκειμένου περι τονισμοῦ. Αποφεύγων την χρῆσιν της παραληγουσης εν τῷ τέλει των περιόδων ιδίως, δημιουργεῖ γοργότητα και άρμονίαν.

Όμοίως εν τῇ χρῆσει των λέξεων πρέπει να προτιμᾶ τὰς εὐήχους, τὰς έχούσας ὑγρά σύμφωνα και ποικιλίαν φωνῶν, να αποφεύγῃ δε τὰς μακράς και πολυσυνθέτους, αἰτιτες εἶναι δυσπρόφερτοι και δύσκαμπτοι.

Αλλά προ πάντων οφείλει να καταπολεμῇ τὸν ιωτακισμόν, τὸν εξασθενούντα και άσχημιζόντα ελεεινῶς την νεοελληνικὴν, πλήττοντα δε την άκοήν, παρεισάγων εὐφῶς, φυσικῶς, επιχαρίτως, έναρμονίως τους γραμματικούς ρύπους της γλώσσης του λαοῦ, ὡν η καταγωγή, προελθούσα εκ του συναισθήματος του καλοῦ, ανέρχεται εις τους προ Χριστου αἰῶνας, ως δυνάμεθα να διαγνώσωμεν εις τους ερωτικούς συγγραφείς της Ἁλεξανδρινῆς εποχῆς και τὰς Ἁγίας Γραφὰς, αλλά και εις τους συγγραφείς της εποχῆς του Περικλέους, τὸν Ἰσοκράτην, τὸν Λυσίαν, τὸν Αἰσχίνην, τὸν Δημοσθένην και τὸν Πλάτωνα.

Ας αποφεύγῃ λ. χ. την τροπὴν του **π** εις **ω** εν τῇ υποτακτικῇ, γράφων να λέγετε, να έχετε, να δύναται, να δηλοῦται, αντι να λέγητε, να έχητε, να δύνηται, να δηλωται.

Ας αποφεύγῃ εν τῷ παρακειμένῳ τὸν αναδιπλασιασμόν.

Έν τῷ άορίστῳ της προστακτικῆς αντι φα- ντάσθητι, καθέσθητι και άλλων πολ-

λῶν έμετικῶν, ας γράφῃ φαντάσου, κά- θησέ κ. τ. λ.

Αντι του ελαβον και ειπον και άλλων τοιούτων παρατατικῶν και άορίστων, δέον να γράφῃ, επομένου συμφώνου, ειπα και ελαβα.

Έν τῇ προστακτικῇ προσέχων εις την άρμονίαν, ας γράφῃ, επομένου συμφώνου, προσεξε, ακουσε, κήρυξε, λάλησε, αντι του προσεξον, ακουσον, κήρυξον, λάλησον.

Ας απέχεται επιμελῶς των εις μι ρημάτων, μεταχειριζόμενος αντι τούτων εὐφωνα βαρύτερα της δημοτικῆς μορφῆς ἤτοι αντι του ειμί, ειμαι, αντι του τίθημι, θέτω, αντι του δεικνυμι, δειχνω ἢ δεικνύω, αντι του ιστημι, ισταμαι ἢ στέκω, αντι του αφήμι, αφίνω.

Υπάρχουσιν όνόματα και ρήματα κακόχη εις τινας πτώσεις η χρόνους, εὐχη δε εις άλλους και άλλα αντικατάσταθέντα δι' άλλων λέξεων, εκφραζουσῶν όμοίαν έννοιαν.

Τὸ λυπῶ, λυπεῖς, λυπεῖ αντικατέστησεν ο ελληνικός λαός δια του πικραίνω, πικραίνεις, πικραίνει απ' αυτης της Ἁλεξανδρινῆς εποχῆς και τὸ ποιῶ, έχον όμοίαν κακοφωνίαν ιωτακισμοῦ εις διαφόρους χρόνους και διάφορα πρόσωπα, αντικατέστησε δια του κάμνω.

Ετι και σήμερα τὸ ποιῶ άόρητον εἶναι δια την κακοφωνίαν εν τῷ μέλλοντι και τῷ μέσω μέλλοντι, τούτεστι να ποιήσῃ, να ποιήσῃται, εὐφωνότατον δε εν τῷ ποιῶ ποιῶν, εποίησεν. Όμοίως η λέξις ο υἱός, εἶναι άόρητος και σχεδόν άπρόферτος εν τῇ ονομαστικῇ του πληθυντικοῦ οἱ υἱοί, εὐφωνος δε εν ταῖς άλλαις πτώσειν υἱός, υἱῶ, υἱῶν, υἱούς.

Τὰ όνόματα Ἄρτα, Χρηστίνα, Ρουμπίνα, Δημητσάνα, Φαύστα και άλλα όμοια δεν πρέπει να τρέπωσιν εν τῇ γενικῇ τὸ **α** εις **π**, ουδέ να γράφωσιν εν τῇ ονομαστικῇ Χρηστίνη, Ρουμπίνη, Δημητσάνη, διότι αυδάνουσι άόρητως τὸν εν τῇ γλώσσει ιωτακισμόν.

Έν τέλει, πᾶσα λέξις περιέχουσα πολλάκις τὸ φωνῆεν **ι** εἶνε κακόχηος και άσθενής, και πρέπει ν' αποφεύγεται υπό του γράφοντος δια τὸν λόγον δε τούτον τὰ ουσιαστικά άφηρημένα εἶνε άδόκιμα ως κακόχηα, ανάγκη δε να αντικαθίστανται πολλάκις δι' ουδέτερον ως εὐήχων, ιδίως δε ουδέτερον ρηματικῶν.

Ἡ αντωνυμία μοι εν δοτικῇ και η αντωνυμία ὑμεῖς εἶνε αληθῆς λύμη γῆς νεοελληνικῆς, άόρητος δε εν τῇ προφορᾷ

Αισθάνεται τις έμετον λέγων η γράφων

Κυριέ μοι, ειπες, να μοι ποιήσῃ, αντι Κυριέ μου, να μου εἴης, να μου κάμη, να μου θώσῃς κ. τ. λ., αντι του ὑμεῖς, του δυσδιακριτου, προς τοῖς άλλοις τὸ Ισχυρόν και τὸ εὐδιακριτον τὸ σεῖς και οἱς.

Όμοίως η λέξις γυνή εν τῇ ονομαστικῇ δεν υποφέρεται και καθεις ευχαριστως γράφει η προφέρει αντι του η γυνή μου τὸ εὐφωνότατον η γυναικά μου. Έχομεν και άλλα πολλά να παρατηρήσωμεν επί της νεοελληνικῆς, άλλ' αναβάλλομεν ταῦτα εις προσεχῇ δημοσίευσιν.

Ἀριστάρχος

Η ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

Παρά του εν Ἐπιδαύρῳ εδούρου των αρχαιοτήτων κ. Ἡλιοπούλου ελάβομεν την εξῆς επιστολήν, ἣν ευχαριστως δημοσιεύομεν με μικράν σημειώσιν μας εν τέλει.

Φίλε κ. διευθυντά,

Αφού ευχαριστήσω ὑμᾶς δια την περι έμου εὐφημον μνείαν, επιτρέψατέ μοι, προκειμένου περι του εν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ δημοσιεύματός σας, δια την έκδρομὴν του «Περατικῶ Ὀμιλου», να παρατηρήσω ὑμῖν τὰ εξῆς:

α) Από πολλῶν παρατηρείται εν διαφόροις δημοσιεύμασιν, άσυγγνωστος παρεξηγησις τινῶν, συγγενῶν τοπογραφικῶς ιστορικῶς και γεωγραφικῶς μερικὰ πράγματα.

Περί τούτου άλλαχού ποιησάμενος λόγον, απλῶς υπομνήσσω ἤδη, ότι τὸ «Ἴερόν του Ἁσκληπιοῦ» δεν εἶναι φυσικὰ μόνος ο ναός—ενθα και τὸ χρυσελεφάντινον άγαλμα—άλλ' άπας ο χώρος, ο την πληθώραν των οικοδομημάτων περιλαμβάνων τούτο άλλως τε κοινόν και στερεότυπον τυγχάνει.

Τὸ Ἴερόν δε τούτο άνήκει τῇ Ἐπιδαύρῳ, εσχάτως δε άγνοίας ἴδιον εἶναι—ως τελευταίως επ' ευκαιρία των εν Ναυπλίῳ εορτῶν—να αναγράφονται και αρχαιότητες του Λυγουριού [γράφε Λιγουριού], ὡσεῖ πρόκειται περι κοινῶ αρχαιολογικοῦ θησαυροῦ, δευτερεύουσαν κατέχοντος θέσιν εν τῇ αρχαιολογικῇ καθέλου επιστήμῃ, και ο τόπος οὗτος να μη θεωρητο, ως εν των πρωτίστων και περιφαντεστων αρχαιολογ. κέντρων και απλῶς εκ της γειτνιασεως του χωρίου εκείνου (του δήμου δηλ. Ἁσκληπείου) να εγίνοντο γνωσταί. Ένθ συμβαίνει, τὸ έναντίον, καθ' ότι τὸ άσμηόν πριν Λιγουριό, εννεκα των αρχαιοτήτων, από πάσης άπόψεως επισήμη και τούτο κατέχον ποιάν τινα θέσιν εν τῇ κοινῇ αντιλήψει.

Ἡ δ' από της Π. Ἐπιδαύρου άπόστασις εἶναι μετ' επιστροφῆς οὐχι «επτάωρος», αλλά πεν-

τάωρος, συντομευθήσεται δε διά της επικειμένης αμαξ. οδού (προεκτεινομένης της από Νευπλίου μέχρις ένταυθα εθνικής τοιαύτης), ήτις πολλά-χώς εσται ευεργετικωτάτη.

6) Ξαφλμένως νομίζεται, «δτι τὰ δράματα εδιδάσκοντο επί της ορχήστρας», καθ' δτι τήν άπιθανωτάτην, αλλά και τήν άντικανονικήν ταύτην γνώμην, πών άλλο θέατρον, ή τὸ ένταυθα πρότυπον τούτων, ήδύνατο νά επικυρώσῃ· άλλως τε είς τὸ ένταυθα τοιούτον έτελοῦντο κυρίως μουσικοί άγώνες έν ταις έορταίς, είς δ και τὸ κυλλικόν της ορχήστρας (αριβέστερον: κονίστρας) τὰ μάλλιστα συμβάλλει και προσεπιμαρτυρεί.

γ) Ξαφλμένως γράφεται: κείς τόν θόλον [γρ. είς τήν θόλον] του Πολυκλείτου μετά του λαδυρινθώδους ύπογείου, έν τῷ όποιῳ τίθεται ὁ τάφος του 'Ασκληπιού», διότι ή χρησιμοποίησις του ύπογείου, περί ής πλείστ' όσα από πολλού έγράφον υπό ξένων και ήμετέρων είς πολλά καταληξάντων και αντίθετα πολλάκις συμπεράσματα, όπωσδήποτε δύναται έν άσφαλει πιθανότητι νά εξηγηθῇ άρμονικώτερον και πως ακριβέστερον, διά της παραδοχής, ότι έν εκείνω έτελείτο ή μήνησις, (ώς και τοίς εκδρομεῦσι του «Πειραικού όμίλου» άνεπιτύξαμεν).

Και είναι μών άλλθής, ότι επ' ισχάτων κραταιός ήμετερος έπιστήμων στηριζόμενος ίδια είς νομίσματα, άτινα τῷ παρεχωρήσαμεν, κατέληξε τολμηρως, δι' έμβριθεστάτης άλλης μελέτης (άναγνωσθείσης έν τῷ έν 'Αθήναις άρχαιολογικῷ Γερμανικῷ ίνστιτούτῳ) είς τοιούτον συμπέρασμα.

Τήν πιθανότητα όμως τούτου, μή βασιζόμενων είς σθενερά επιχειρήματα και ήμείς έκρίναμεν τολμηροτάτην, κατόπιν μάλλιστα ίδιαίτερων έρευνών, είς άς πρόεβημεν, επί τούτῳ προσωπικώς μελετήσαντες και ούδαμῶ εύρόντες έγνος τι δύναμενον νά ενισχύσῃ τι τῶν έν τῇ μελέτῃ ταύτῃ του πολυτίμου φίλου.

Περί άλλων δε άσημάντων έν τῷ ήμετέρῳ δημοσιεύματι (ώς ή θέσις του ναῦ του «'Απόλλωνος και 'Ασκληπιού» τῶν Αιγυπτίων, έν τῷ «στρωκῶ οικοδομηματι», άντι άπαρά τῷ Ρωμαϊκῷ λουτρῷ» και κάτωθεν της εικόνας, «Ναός 'Αρτέμιδος», άντι «Προπύλαια Γυμνασίου» κτλ. παρέρχομαι.

Περί δε της «θέσεως», ένθα ὁ Ναός του Μελισάτου 'Απόλλωνος, άπλως σημειῶ, ότι κατόπιν τῶν τελευταίων εκεί άνακαφῶν δέν πρόκειται πλέον περί ναῦ μόνον, αλλά περί όλοκληρου 'Ιερου του 'Απόλλωνος Μελισάτου, ως άλλαχού έπραγματεῦθμεν.

Ίερὸν 'Ασκληπιού, 5 'Ιουλίου 1901.

Σ. Α. 'Ηλιοπούλου.

ΣΗΜ. Ευχαρίστως άποδεχόμεθα τὰ άρχαιολογικά παρατηρήσεις του φίλου ήμῶν και τέως συνεργάτου μας κ. Χρ. 'Ηλιοπούλου, έφόρου τῶν άρχαιοτήτων 'Επιδάφρου, αλλά παρακαλοῦμεν αυτόν,

χόριν αὐτῆς της άξίας τῶν άρχαιολογικῶν μας κειμηλείων, όπως ποιήσῃ:αι ήμιν ακριθε περιγραφὴν τῶν έν 'Επιδάφρ άρχαιοτήτων, μετά συντόμου έξηγήσεως του σκοπού και της σημασίας αὐτῶν, ήτις εσται ένδιαφέρουσα είς τούς άναγνώσταις της «Φύσεως» και παντὶ έπισκεπτομένῳ τὰς πολυτίμους ταύτας θέσεις.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΕΠΑΓΓΡΑΜΑΤΩΝ

Διά νά έννοηθῇ ή σημερινή εξέλιξις της γυναικός και ή δράσις αὐτῆς επί της προόδου τῆς ανθρωπότητος, δέον ν' αναδράμωμεν είς τὸ παρελθόν, διότι καθ' όλους τούς χρόνους ή γυνή έδρασαν έν τῷ πεδίῳ της έπιστήμης και των τεχνῶν, έν τῇ εκδηλώσει της κοινωνικῆς ζωῆς, καθ' όλους τούς χρόνους· είχεν όπαδούς της εξισώσεως τῶν δύο φύλων.

Ο Βachofen και ή κ. Pischoff, αναφέρουσιν, ότι υπῆρξεν εποχή, καθ' ήν οι λαοί έγονοκρατοῦντο, ή δε περίφημος πάλη τῶν άμύζωνων δέν ήτο παρά ή υπερτάτη όσον και άτυχησῆς άπέπειρα πρός άνάκτισην της γυναικείας ήγεμονίας· Ένικήθησαν οι 'Αμαζόνες, οι δ' άνδρες καταλαθόντες τήν αρχήν, προσπαθοῦσι ν' αναχαιτίσωσι πᾶσαν επανάστασιν τῆς γυναικοκρατίας.

Μολαταῦτα και έκτοτε δέν έπαυον οι γυναίκες εξασκῶσαι κράτος τι, βλέπομεν δε αὐτάς έν Μιλθῶ, Λέσβῳ, Αιγύπτῳ, νά κερδιζον χρήματα και νά διακρατοῦσι τήν κληρονομικότητα κατά τόν Τακτικον παρά τοίς Γερμανοίς, παρεκάθητο είς τὰ συμβούλια, έν δε τῇ Βορείῳ 'Αμερικῇ ελάμβανον μέρος κυβερνητικόν.

Εκείνο όμως, όπερ εδραίωνει τήν ανδρικήν υπεροχήν, είνε ή θρησκεία, ή Μωσαϊκή ίδίως, ή επινόησασα τὸ προπατορικόν άμάρτημα, έν ᾧ υπῆρξεν ήλίθιος συνένοχος του όφρου ή γυνή, ήτις έπροσε διά της Χριστιανικῆς θρησκείας νά εξιλεσθῇ, γενομένη μήτηρ του Θεανθρώπου Μεσίου. 'Αλλά και μετά τήν αύτήν του νέου θρησκείματος ή γυνή έδρασαν, ίδίως δε έν 'Ελλάδι, ανατρέφουσα άρσενικά τέκνα, ως αξιοπρεπῆς οικοδέσποινα. Η έταίρα ήτον ή αληθής του άνδρός σύντροφος, μεμορφωμένη, συνοδεύουσα αὐτόν είς τήν άγοράν και λαμβάνουσα μέρος είς τὰς συζητήσεις, ή δε 'Ασπασία του Περικλέους αληθῶς έβασιλευεν επί της 'Αθηναϊκῆς Δημοκρατίας, έχουσα ως σκῆπτρον τὸ πνεῦμα και ως άρετήν τήν καλλονήν. Κατά πᾶσαν δέ πιθανότητα είς τήν γυναικείαν καλαισθησίαν όφείλεται ὁ καλλωπισμός: διά τῶν μνημείων, ή ύποστήριξις τῶν τεχνῶν του Σοφοκλέους, του Ευριπίδου κλπ.

Όταν ή κτηνώδης δύναμις όθει μίαν φυλήν πρός εμπόλεμον κατάστασιν, ή γυνή εκλείπει και θά εκλείπη διαρκῶς από του επιπέδου της εξισώσεως τῶν δύο φύλων, ως λέγει ὁ Spencer, ένσῳ δ' άγριοθάραρος ανδρικός πόλεμος, έν χριστιανική άδελφότητι σπαράζει τὰς διαφόρους φυλάς της γῆς και καταστρέφει τὰ έργα της παγκοσμίου ειρηνικῆς κοινωνίας, καθ' ήν ή γυνή δύναται νά δράσῃ και νά εξισωθῇ διά τῶν ξένων με τόν άνδρα. Ένεκεν τούτου υπό τήν Ρωμαϊκήν κυριαρχίαν βλέπομεν τὸ γυναικείον κράτος εκμηδενιζόμενον, με όλιγὰς δε τὰς εξαιρέσεις της Κορνηλίας και της μητρός του Κάτωνος, τήν άρρενα δύναμιν πιέζουσαν τὸ πᾶν, και φυγαδεύουσαν μέχρις εκλείψεως τήν λεπτότητα και τήν χάριν.

Κατὰ τόν Μεσαίωνα όμως ή χάρις αὐτῆ λάμπει ως φωτεινόν μετέωρον έν τῇ Ηλοίσε, τῇ Λαίρα, τῇ Βεατρίκη, άτινες ενσαρκῶσιν ένα ιδεώδη γυναικείον τύπον, εμπνεύσαι τήν σκέψιν και τήν ποιήσιν, δράσαι κοινωνικῶς και έν τῷ έρωτι και είς τὰ γράμματα, μέχρι του XV αιώνος, καθ' ὃν άνεδείχθη ή θελκτικῇ μορφῇ της Χριστίνης του Pisau.

Κατὰ τόν XVI αιώνα, ή γυνή επίφαινεται κυριαρχούσα έν τῇ φιλολογίᾳ, τῇ τέχνῃ, τῇ πολιτικῇ και τῇ κοινωνιολογίᾳ, καθ' ήν ὁ Λούθηρος και ὁ 'Ερασμος δέν εδίστασαν νά κηρύξωσι τήν εξισωσιν τῶν δύο φύλων, διά της χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν.

Κατὰ τόν XVIII όμως αιώνα, ή περίφημος αϊθουα της Catherine de Vivonne συγκεντρώνει τήν κομψήν, ευφυά και γεμορφωμένην κοινωνίαν.

Έν δε τῇ αϊθούσῃ της Ranbouji, ὁ Malherbe επίχειρει τήν μεταρρυθμίσιν της ποιήσεως, και της γλώτσης· εκ της κοινωνίας ταύτης, εμορφώθησαν οι τρόποι του ζῆν, οι αἰθικοί τῶν Βεσσαλλίων, οι συγγραφείς και οι καλλιτέχναι του Λουδοβίκου XIV, καθ' ὃν ελαμψεν ὁ Μολιέρος, όστις μολογόντι ειρωνεύθη τὸ γυναικείον φύλον, είς Precieuses ridicules, ὁ ίδιος όμολογεί, ότι μόνον τήν ψευδή μάθησιν, τήν πάντοτε μισητήν ήθέλησεν νά κτυπήσῃ.

Δέν διήρκεσεν όμως επί πολὺ ή εκλείψις του γυναικείου άστρου, διότι άμέσως άνέτειλον ή de Lamber ή du Déffan (G. Sand), de Lespinasse Geotrin, άτινες επηλοσόφησαν και έδρασαν περισσότερο ένσῳ τῶν άνδρῶν.

Έρχόμεθα είς τήν Γαλλικήν επανάστασιν, καθ' ήν θά άνεδεικνυέτο έτι πλέον ή γυνή, άν ὁ Βοναπάρτης δέν επανέφερε τὸ κράτος της ισχύος.

Ηδη είδομεν, τίς υπῆρξεν ή ανταμοιβή τῶν προσπαθειῶν τούτων της γυναικός πρός εξισωσιν μετά του άνδρός, διά μέσου τῶν αιώνων. Έβῶ εκρήγνυται ή κτηνωδία της ήμετέρας καταστάσεως, ή άμέσως γεννήσασα τὸ γυναικείον ζήτημα.

Όταν ὁ οικονομικός ανταγωνισμός ήτον όλιγώτερον βάνουσος, ή πάλη τῶν δύο φύλων δέν ύφιστατο, διότι ὁ μισθός ήρεικεί διά τήν οικογένειαν, ή προίξ δέν ήτο άπαραίτητος διά τήν κόρην, ή δε πίστις είς τὰς ούρανίουσ: ανταποδόσεις επαρρηγόρει τὰς επιγείους στερήσεις.

'Αλλά τῶσον είς τὰς λαϊκάς όσον και είς τὰς μεμορφωμένας τάξεις, ή γυνή δέν έχει έν τῷ άνδρὶ της τόν λεπτόν και προσεκτικόν σύζυγον, διότι ότος είτε βιομήχανος είνε, είτε ιατρός, είτε δικηγόρος, είνε όλος αφωσιωμένος είς τήν επίπονον αὐτου εργασίαν, έν δε τῇ οίκίᾳ, μετά τὰ γεύματα και δείπνα εμφανίζεται βεβασιμένος, τρώγει, ήμιλει όλιγον, είνε τρυφερός, αγαπά τὰ τέκνα του, άφου εργάζεται δι' αὐτά, αλλά μή τῷ εἶπετε τὰ νέα, τὰς άταξίας του μικροῦ, διότι δέν έχει καιρόν, διότι σκέπτεται τὰς ύποθέσεις του άπογεύματος. Είς τόν εργάτην δέν είνε μόνον ή απο-

μόνωσις, άλλ' είνε ή δουλεία, διότι τήν πρώταν σύζυγον, τέκνα και κόραι μεταβαίνουν είς τὰ εργαστήρια διά νά εργασθῶσι διά δύο φρ.

Ζητεῖται πλείοτέρα δικαιοσύνη, και ισότης, ζητεῖται καλλιτέρα τύχη. Τήν αξίζουν; Αἱ δυνάμεις αὐτῶν δύναται νά παλαίσωσι μεθ' ήμῶν έν τῇ ιατρικῇ και τῇ νομικῇ; Είνε άλλθής, ὁ πόλεμος και οι παρόμοιοι του ενασχολήσεις σχετίζονται με τήν υπεροχήν του άνδρός, τήν στηριζομένην επί της μωικῆς ισχύος. Ηδη όμως διατρέχομεν εποχήν, καθ' ήν τήν εργασίαν τῶν βραχιόνων αντικαθιστά ή της μηχανῆς, ήν δύναται κάλλιστα νά διευθῆν ή γυνή.

Έκ τῶν αντιπάλων της γυναικείας ελευθερίας, οι μών συγκεντρῶνται περί τόν Μολιέρον, οι δε υπεροχοι άνδρες, ισχυρίζονται, ότι οι υπεροχοι γυναίκες είνε πολὺ όλιγοι. 'Αλλ' άς αναλογισθῶσιν τὰ κωλύματα της χειραφετήσεως, τόν όλιγον αριθμόν τῶν εἰσθητῶν μόνων γυναικῶν έν σχέσει πρός τούς άνδρας διά νά έδωσιν οι κύριοι οὔτοι, ότι οι γυναίκες κάτι κάνουν. 'Υπάρχουσιν όμως και τρίτοι, κρύπτοντες έν τῷ έρωτι και τῷ σεβασμῷ πρός τήν γυναίκα, τήν άποστροφήν ήν θά ήσθάνοντο έν τῇ δυνατῇ ποτὲ εξισώσει τῶν φύλων, διότι έν τῇ γυναικὶ βλέπουσιν έν γλυκὺ και θελκτικόν όργανον ήδονῆς, χαρίεν και ελαφρόν και οὐδέν άλλο, άδιαφοροῦντες διά τήν πρόσδον και ύπεθυμίζοντες τὸ του Comtiet εκείνο: 'Εάν έζων οι άνθρωποι οὔτοι κατά τήν δημιουργίαν, θά έλεγον, Θεέ μου, διατήρησον τὸ χάος μας!

Τελευταίοι αντίθετοι είνε οι της βρασιλικῆς παραδόσεως, και οι μαθηταί του 'Εκκλησιαστοῦ, οι εύρισκοντες τήν γυναίκα, μικροτέραν του θανάτου, επαναλαμβάνοντες μετά του Vigny—γυνὴ παιδίον άρρωστον, και μεμολυσμένον—και οἱτινες εἶπε, ότι μάλλον πεπισμένοι εχθροί, περί της φυσικῆς και ήθικῆς και διανοητικῆς υπεροχῆς του άνδρός.

Όσον διά τήν πνευματικὴν της αδυναμίαν, παρά τήν εγωϊστικὴν του 'Ορατιου όνομασίαν (Miscaria-Sarho) του άρρενος, ήν δίδομεν πρός πᾶσαν υπεροχον γυναίκα, δυνάμεθα νά ύπομνήσωμεν τὰ γεγονότα της 'Ανατομίας, καθ' ήν ή διασκευή του γυναικείου εγκεφάλου είνε ή αὐτῇ μετά της του άνδρός· άλλως τε ή γυνή ζητεῖ περισσότερο έντυχίαν και ελευθερίαν, ή τῇ άρνούμεθα από τῶσων αιώνων, και ήν άναμφιβόλως' άνεύρη, θάπτον ή οὔ.

Όσον διά τήν ήθικὴν της γυναικός αδυναμίαν, δυνάμεθα νά αναφέρωμεν μυρία γεγονότα άτυχιῶν και δυστυχημάτων, ήτῶν και πολέμων, καθ' όσα ή παρή-δοσις ήθικῆ βοήθεια της γυναικός, είνε πολυτιμωτάτη, καθ' ός πολλάκις ή γυνή συμπλομαί μετά του άνδρός, ως είς τὸ Μεσολόγγι, τὸ Σούλι, τὸ Fransval.

Τελευταίον επιχειρήμα είνε, ότι ή γυνή εγεννήθη διά τήν μητρότητα, ήν δέν θά δυναθῇ νά συνεχίσῃ, ριπτομένη είς τὰ ελευθερα στάδια. Είνε άλλθής, ότι ή γυνή, είνε ή δικρακῶς ζημιουμένη και έν τῷ γάμῳ και έν τῇ οικονομικῇ ζωῇ και αὐτῇ άκέρη τῇ ανατροφή τῶν τέκνων, τὸ όποια φέρουσι τὸ όνομα του πατρός, του στιγμαίου συνεργάτου, ένῳ ή μήτηρ θυσιάζει ζωὴν όλόκληρον διά τήν ανατροφήν των.

'Αγνοῶ, εάν ή κοινωνία του μέλλοντος, θ' άπαρτί-ζεταί από γυναικας ιατροῦς, δικηγόρους, μηχανικούς. 'Εκείνο όμως τὸ όποιον γνωρίζω είνε, ότι τὸ γυναικείον τούτο κίνημα πρός τὰς επαγγελματικὰς ενσχολήσεις, ήμεῖς προυκαλέσαμεν, διότι συμφωνοῦμεν τὰς ανάγκας και τούς πόθους της πρός τόν οργανισμόν της κοινωνικῆς ήμῶν ζωῆς, και παρεχομεν τῇ γυναικὶ καλλι-

τέραν τύχην· οὐδέποτε νομίζω ὅτι αὐτὴ θὰ ὄνειροπόλῃ νὰ δραπέτευσιν τοῦ φύλου τῆς.

Τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς γυναικείας ἐξελιξέως προσεπάθησα νὰ συντομεύσω ἐπὶ τῶν σελίδων, ἃς εἶχετε τὴν καλωσύνην εὐγενῶς νὰ θέσητε ὑπὸ τὸν κάλαμόν μου, γνωρίζων τὸν ἀφίκορον χαρακτήρα τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀγαπητῶν Ἑλληνίδων. Ἐὰν δὲ ὁ Πιδαροὶ λέγει, ὅτι ὅταν ὁμιλῇ τις περὶ γυναικός, ὀφείλει νὰ βυθίσῃ τὸν κάλαμόν του εἰς τὰ χρώματα τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ζοῦ καὶ ν' ἀποξηράνῃ κατόπιν τὰ γραφέντα, διὰ κόνεως τῶν πτερυγῶν τῆς χρυσαλλίδος, νομίζω ὅτι διὰ τὴν γράψην τις περὶ τῶν ἀγαπητῶν Ἑλληνίδων, δεόν νὰ βυθίσῃ τὸν κάλαμόν του εἰς τὰ οὐράνια χρώματα τῆς σημαίας ἡμῶν, ἰδίως ὁμοῦ τὰ θαλάσσια καὶ ν' ἀποξηράνῃ τὰ γραφέντα μετὰ τὴν ἄμμον τῶν ἀκτῶν τῆς Σαλαμίνας, τοῦ Μεσολογγίου, ἢ τοῦ Σουλίου, ἢ διὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους νὰ στεγνώσῃ τὰ γραφέντα εἰς τὴν φίλην «Φύσιν» μετὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν κόκκιν.

Τὸ τοιοῦτον ὁμοῦ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὄνειρον τῆς σήμερον, νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἐπαύριον, διότι εἶνε ἡ ἀπαιτήσις τῆς ἐξελιξέως τῆς προόδου καὶ τῆς ελευθερίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Παναγῆς Ν. Διδάρης.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ΔΟΣΑ ΤΡΕΛΛΟΥ

I.

— Πάτερ μου, ἔλεος, ἡμάρτησα θανασίμως... Οἱ ὄθλοι τοῦ μικροῦ ἐξωκκλησίου ἀντήχησαν ἀπαισίως, τὸ φῶς τῶν ἱερῶν κανδηλῶν ἐτριβεν ὑποκώφως καὶ ἡμαυρώθη πρὸ τῶν παγερῶν τούτων λέξεων, ἐνῶ ἐκ τῆς πολιᾶς καὶ χιονώδους κεφαλῆς τοῦ γέροντός ἱεροουργοῦ, ἐξοῦσε τὸ γλυκὺ μεϊδίμα καὶ ὁ πόνος τοῦ οἰκτηριμοῦ διεχύθη. Τὸ σῶμα τοῦ γέροντος, κεκυρτωμένον ἤδη ὑπὸ τὸ βῆρος τῆς θανασίμου ἀμαρτίας, ἦτις ὡς φάσμα τὸν ἐδίωκε πρὸ ἐτῶν, τὸ σῶμα τοῦ ἀθλοῦ ἀμαρτωλοῦ ἔκειτο πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐξομολογητοῦ, ἐκεῖ εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἐκκλησιδρίου. Ἄλλ' ἤδη ἡ μορφή τοῦ ἱερέως καὶ πάλιν γλυκεῖα ἠτένισεν τὸ ρητιδωμένον πρόσωπον τοῦ μετανοοῦντος καὶ ἡ φωνὴ τοῦ γλυκυτέρου ἐξήλθε τῶν χειλέων του:

— Ὁμίλει, τέκνον μου.

Τὸ στήθος τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐξωγκώθη καὶ δακρῶν ἤρχισεν:

— Ἦσουν πιστὸς ὑπηρέτης, πάτερ μου, καὶ τίμος. Ἀπὸ τὰς λιγνάς καὶ νευρώδεις αὐτὰς χεῖρας μου ἐμεγάλωσαν τὰ παιδιά ἐκείνου, ὅστις εὐτυχῶς δὲν ζῆ πλέον. Ναί! ἀπέθανεν ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος ἐξερευνητής, τοῦ ὁποῦ τὸνομα ὁ κόσμος μετὰ θαυμασμοῦ προφέρει, ὡς μάρτυρος τῆς ἐπιστήμης, ὁ Φερνάνδος Λαρώχ...

— Ἐκεῖνος ὅστις διασχίσε τὰ Ἀφρικανικὰ πεδία καὶ ὄρη, συντέλεσαν εἰς τὸν πολιτισμὸν τῶν, εὐρῶν τὸν θάνατον ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν ἰθαγενῶν, συνεπλήρωσεν ὁ ἱερεὺς.

Καὶ ὁ γέρον ἔξηκολούθησε:

— Ἡ δόξα τοῦ ἀνήγειρεν ἄγαλμα εἰς τὴν ὠραιότεραν πλατείαν τῆς πόλεως καὶ γράμματα χρυσαῖα δεικνύουσιν τὴν οἰκίαν, ὅπου ἐγεννήθη.

Καὶ ὁ ἱερεὺς, ὅστις ἴσως θὰ τὸν ἐγνώριζεν, ἐψιθύρισε:

— Εἶχε τὴν μορφήν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀνάστημα

ὕψηλόν. Ὁ κόσμος τὸν ἐξετίμησε καὶ δικαίως ἢ σκληρῶς δοκιμασθεῖσα σύζυγός του, δύνκεται ὑπερρήφπως χίρα ἐκείνου.

Εὐτυχεῖς οἱ κληροδοτοῦντες τὸνομά των τιμιον καὶ ἀκηλίδοτον, διότι αὐτοὶ εὐρίσκονται πάντοτε ὑπὸ τὴν εὐλογοῦσαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ γέρον ὑπηρέτης ἐξηκολούθησε:

— Τὸν ἡγάπων πολὺ καὶ πολὺ περισσότερον ὅταν τὸν εἶδα ὄφρανον. Τὰς θλίψεις του τότε συνεμερίσθη, κατόπιν δὲ καὶ τὴν εὐτυχίαν του, ὅτε σύζυγός καὶ πατὴρ ἐγένετο. Ἐξαίφνης ἐφυγεν ὡς περιηγητὴς εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἐκτοτε δὲν ἐπανήλθεν. Μίαν ἡμέραν ἤλθεν εἰδοῦς ἀπαίσιος, ὅτι ὁ ἐξερευνητής ἐφονεύθη εἰς τὰ βῆθη τῆς Ἀφρικῆς. Ἐξ ἔτη παρήλθον καὶ οὐδὲ μίαν κἄν ὥραν ἡ ἀγωνία ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ οἴκου του. Ἡ ἀπαρηγόρητος χίρα του ἐμάνθανε τὰ μικρὰ του ἀγγελουδία νὰ προφέρουν τὸνομά του μετὰ σεβασμοῦ καὶ συχνάκις μοῦ ἔλεγε—«Βλέπεις, Πέτρε, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θλίψιν μου εἶμαι εὐτυχῆς, διότι εἶμαι ὑπερήφανος δι' ἐκεῖνον, ὅστις ἐπεσε θῦμα τῆς ἐπιστήμης καὶ δοξασιμένος εἰς τὴν ἀγρίαν Ἀφρικὴν.

II.

Ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος ἤρχισε νὰ τρέμῃ.

— Ἡ κ. Λαρώχ μετὰ τὰ παιδιά τῆς κάποτε προσεκλήθη εἰς μίαν γειτονικὴν ἐπαυλίαν. Οἱ ὑπηρέται πάντες ἔλειπον καὶ μόνος ἐγὼ ἔμεινα εἰς τὴν ἐπαυλίαν. Ἡ νύξ ἐκεῖνη ἦτο μίᾳ ἀπὸ τὰς ἐαρινὰς ἐκεῖνας τὰς σεληνοφωτιστούς καὶ γλυκείας. Ἐκαθήμην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κυρίου μου, διότι μοῦ ἔφερον ἀναμνήσεις ἢ εἰκῶν ἐκείνου καὶ τὰ πράγματά του. Σχεδὸν ἐκοιμώμουν ὄνειρευόμενος τὸ παρελθόν, ὅτε ἤκουσα κρότον εἰς τὸν κήπον. Ἦνοιε τὸ παράθυρον καὶ διὰ μέσου τῶν πυκνῶν θάμνων διακρίνω σκιάν ἀνθρώπου.

Ἦρπασα μίαν κυνηγετικὴν μάχαιραν καὶ ἐδραμὸν ἔξω.

Εἰς ἀνθρώπος εὐρίσκειτο ἤδη πρὸ ἐμοῦ καὶ μετὰ παρητέρει ἐπιμόνω.

Ἦτο ὕψηλός καὶ σκελετώδης, φορῶν μαῦρον ἐπενδύτην. Ἐφερε μακρὰν σχεδὸν λευκὴν γενεάδα, τὸ πρόσωπόν του ἦτο κατερητιδωμένον καὶ ἠλιοκάς, τὸ δὲ ὄφρος εἶχεν ἐπαίτου, τυχοδιώκτου.

— Τί θέλεις; τὸν ἐρωτῶ τραχέως...

— Πέτρε; ἐμορμύρησε διὰ φωνῆς σιγαλῆς.

Ἐρρίγησα ἡ φωνὴ μου ἦτο γνωστὴ.

— Ἀλλὰ ποῖος εἰσθε; τὸν ἐρωτῶ γλυκύτερον.

Καὶ ἡ φωνὴ του μυστηριωδῶς, ὡς πνοὴ ἀνέμου ἐσύριζεν:

— Φερνάνδος Λαρώχ!

III.

— Ἦτος ἀπερίοριστον διέτρεξε τὰ μέλη μου εἰς τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο ὄνομα καὶ ἐπεσε εἰς τὰ γόνατά του ἔτοιμος νὰ τὸν ἐναγκαλισθῶ, ὅτε αἰφνης ἡ Σελήνη φωτίσασα τὸ πρόσωπόν του, ἐντρομον μετὰ ἔκαμε νὰ ὑποχωρήσω. Πρὸ ἐμοῦ εὐρίσκειτο ὁ Φερνάνδος Λαρώχ, ἀλλὰ ἀλλοῖος. Τώρα ἐνέπνεε τρόμον καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν ἀγριοὶ ὡς τίγρεις!

— Μὲ νομίζουν ἀποθαμένον; Μὲ ἠρώτησε διὰ φωνῆς βραγχώδους.

Ἐκπληκτός ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἤδυνήθη ν' ἀρθρώσω λέξιν.

— Δὲν εἶναι κανεὶς εἰς τὴν ἐπαυλίαν; ἔξηκολούθησε. Ἐμαθα ὅτι ἔλοι λείπουν. Τόσω τὸ καλλίτερον θὰ με ἴδουν ἔξαφνα.

Τὶ με παρατηρεῖς ἐκπληκτός; Ἐγὼ εἶμαι. Δὲν

ἐφονεύθη. Μόνος μου τὸ διέδωσα διὰ νὰ μὴν ἤσυχος καὶ νὰ λησμονηθῶ.

— Καὶ αἱ ἐξερευνησεῖς... ἡ δόξα...

Ἐγέλοσε σατανικῶς καὶ ἐτραύλισεν.

— Ἡ δόξα μου!... ὦ ναί!... ἤκουσα καὶ περὶ ταύτης... Πτωχοὶ τῶ πνεύματι... Ἀνήγειραν ἀγάλματα πρὸς δόξαν ἐνὸς τρελλοῦ... Ναί... τί θέλεις... Ἐχασα τὸ κεφάλι μου καὶ ἐφυγα μακρὰν τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ ταφῶ λησμονημένος. Δὲν εἶμαι ὁ τρομερὸς ἐξερευνητής, ὁ ἐνδοξὸς Φερνάνδος Λαρώχ, τὸ θῦμα τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ τὸ θῦμα τῶν νεανικῶν μου παρεκτροπῶν, θῦμα τῆς κεφαλῆς μου. Ἐφυγα μὴπως ὁ μὲλές μου, ὅστις ἤρχισεν ἤδη νὰ σκοτίζεται, τρελλαθῆ ἐκ τῆς τύφης καὶ πέραν ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν κάμινον, ὡς εἰς ἄλλην κόλασιν, μετὰ ἐτρέλλαν ἡ μοναξιά καὶ ἡ ἐρημία. Ἐπειτα αἱ ἡμέραι τῆς δυστυχίας ἀκάθεκτοι ἐρευσαν καὶ πρὸ πάντων μετὰ ἐμάστιζεν ἡ πενία. Ἐλήστευσα καρabanία, ἐγενόμην ἀρχιληστής, ἐφυλακίσθη κατὰ εἰς τὰ βῆθη τῆς Ἀφρικῆς, ἐδραπέτευσα καὶ τέλος ἰδοῦ με.

Ἐδαρύνθη δὲν γνωρίζω τί κάμω. Ἦλθα νὰ ζήσω ἐδῶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου τὴν πατρίδα μου.

Δὲν θὰ λυπηθῶ καθόλου διὰ τὴν φήμην μου, τὸ ἀγαλί μου... σὲ βεβαίω...

Καὶ ἐγέλασε θορυβῶδως, γέλωτα τρελλοῦ, ἐδημάτισε τεταραγμένος καὶ ἠτοιμάζετο τὸν βέβηλον πόδα του νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς εισόδου τῆς ἐντίμου ἐπαύλεως!

Ἡ καρδιά μου ἐθλίβετο. Αὐτὸς ἦτο λοιπὸν ὁ ἀνθρώπος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος τόσον ὑπερνεύετο καὶ ἡ οἰκογένειά του ἔτρεμεν εἰς τὸνομά του ἐκ σεβασμοῦ: Αὐτὸς ἦτο ἐκεῖνος ὅστις ἤρχετο τώρα νὰ τὴν βυθίσῃ εἰς τὸ αἶσχος καὶ τὴν ἀτιμίαν;

Πάλιν φρικώδης καὶ αἰσθητὰ τραμερὰ σύνεκρούσθησαν εἰς τὸν νοῦν μου.

Ἄν ἤρχετο ἡ σύζυγός του, τί θὰ συνέβαινε, μανθάνουσα τὴν φρικώδη ἀλήθειαν, ἐκεῖνη, ἣτις τὸν ἐνόμιζε νεκρὸν καὶ δοξασιμένον εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, τῆς Ἀφρικανικῆς γῆς; Αἶσχος!

Καὶ τότε, ὡς ἐν ὄπτασίᾳ εἶδον τὰ παιδιά του καταρῶμενα αὐτὸν καὶ φεύγοντα μακρὰν τῆς κατηραμένης ἐστίας των!

Καὶ τὸν αἴτιον τῆς φρικώδους ταύτης τροπῆς τῶν πραγμάτων εἶχον ἐνώπιόν μου, ἔτοιμον εἰς τὸν παράφρον σκοπόν του.

Ἐκράτουν ἀκόμη τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὸν μανδύαν μου. Ἐρρίγησα, ἀλλ' ἦτο πεπρωμένον.

Ἐκφρων ἤδη τὸν ἐπλησίασα καὶ πρὶν ἢ βεβηλώσῃ τὴν κλίμακα αὐτὴν τῆς οἰκίας του ἐπεσε πρὸ τῶν ποδῶν μου νεκρός, ὁ δοξασιμένος τρελλός.

Ἡ σελήνη εἶχε κρυφθῆ... Τὸ σκότος μετὰ ἐκρυσπε καὶ μετὰ ὀλίγον τὸ σῶμα τοῦ ἐξερευνητοῦ εὐρίσκειτο εἰς τὰ βῆθη τοῦ ποταμοῦ.

Ἡ εὐτυχία ἐξηκολούθησε νὰ σκέπη τὴν οἰκογένειαν Λαρώχ καὶ τὸνομά τῆς ἔμενε ἀκηλίδωτον καὶ ἐνδοξόν.

IV.

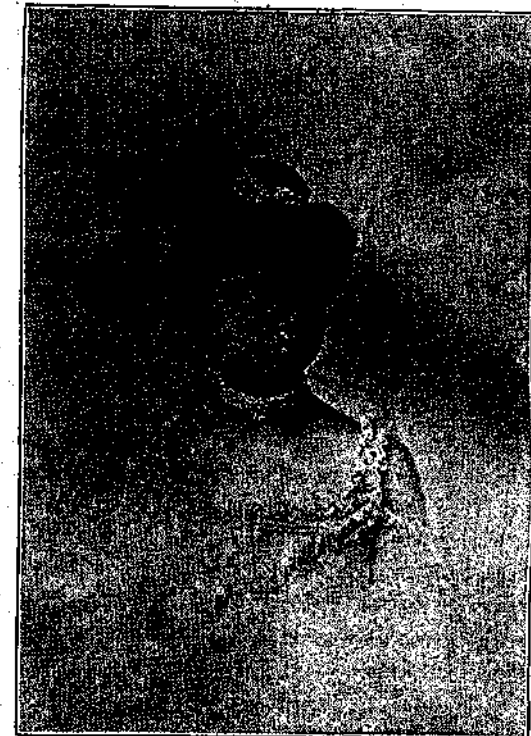
Ὁ γέρον ὑπηρέτης συντετριμένος πλέον ἐπαλέαζε.

— Πάτερ μου, ἡμάρτησα θανασίμως.

Ὁ ἱερεὺς ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλός, ὡς προσευχόμενος, εἶτα ἐγείρας τὰς τρεμούσας χεῖρας του ὑπὲρ τὴν ἑστεμένην μετὰ λευκάς τρίχας κεφαλὴν τοῦ γέροντος, μετὰ ἀγγελικὴν αἴγλην ἐψιθύρισε:

— Ἔσω συγχωρημένως.

Ἐπεσε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Ἐφέτος ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν νέαν πρωταγωνίστριαν εἰς τὰ χρονικά μας, τὴν μόλις δεκαπενταετίδα Δεσποινίδα Μαρῖαν Κοτοπούλη, διδάσκουσαν εἰς τὸ θέατρον Ὀμονοίας, τῆς «Προόδου». Ἄνευ θορύβου καὶ ἐπιδείξεων, ὄλωσ σερνῆ καὶ ἐπιβάλλουσα, μετὰ φωνὴν ρέουσάν καὶ καθαράν, στάσιν ἠθοποιῶν μεμετρημένην καὶ ἀξίαν καλοῦ μέλλοντος, ὕψος ἐκτάκτως ἀρμόζον εἰς νέαν τῆς ἐποχῆς μας, σεμνοπρεπῆς ὄλωσ καὶ ἀγαστή, καὶ κομψοπρεπῆς καὶ μετὰ ὄψιν νύμφης χάριτος, προκοισμένη μετὰ τὰ χαρίσματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας σκηνῆς, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν τῆς, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ χωρὶς νὰ μᾶς εἴπῃ τίποτε.

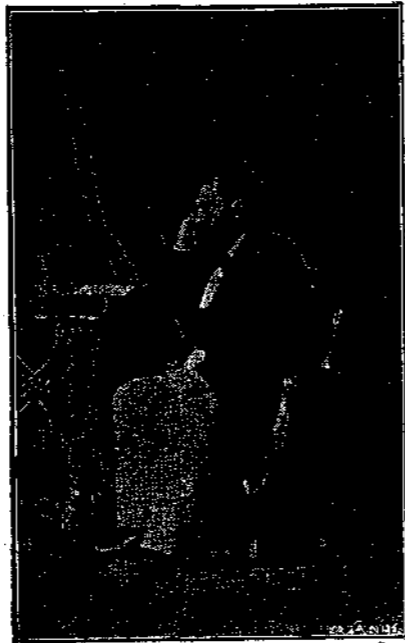
Οὐδαμῶθεν αὖρα ζεφύρου καὶ πόντου πνοῆ ἦλθε νὰ μᾶς ἀναγγεῖλῃ τὸν νέον τοῦτον τῆς Ἀνατολῆς ἀστὴρα καὶ ἐν τούτοις ἀνέτειλεν εἰς καθαρὸν καὶ εὐδίων ὀρίζοντα μετὰ λαμπρῶν καὶ γελδέντων οὐρανῶν. Μετὰ μόνα τὰ ἐφόδια τῆς φυσικῆς ιδιοφυΐας τῆς καὶ τῶν σπανίων προτερημάτων τῆς. Ἄνετραφῆ ὁμοῦ ἐν τῇ σκηνῇ, ἐγαλουχίθη ἐν τοῖς θεάτροις καὶ ἔξισεν ἐν τοῖς παρασκηνίοις, ἀκολουθοῦσα παιδιόθεν τὰ ἄλλα τῶν γονέων τῆς. Διὰ τοῦτο ἡγάπησε

τὴν ἑλλην. σκηνὴν καὶ προσεκολλήθη εἰς αὐτὴν μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ ζέσεως, ὥστε δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ δικαιώσῃ τὰς περὶ αὐτῆς κρίσεις μας. Σπουδάσασι ἄλλως τε ἐν τῷ Ἀρσακέω, κέκτῃται καὶ τὰ προσόντα ἐκεῖνα, ἅτινα καθιστῶσιν αὐτὴν κυρίαν τοῦ μέλλοντός της.

Εἶδομεν ἄλλως τε καὶ ἠκούσαμεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐπευφημήσαμεν. Στάσις λαμπρά, λεκτικὸν θαυμάσιον καὶ ἐπαγωγόν, ἀπομίμησις τελεία καὶ ὀφειλομένη νὰ τὴν ἐνθαρρύνωμεν εἰς τὸ ἔργον της, διότι ἂν εἰσέτι ἀμφιβάλλωσι τινες ὅτι εἶναι τελεία, καταστήσεται δι' αὐτοὺς μοναδική.

Προσεχῶς δὲ θὰ ἐργασθῇ καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν Σκηνὴν, τοῦ Ἐθνικοῦ μας θεάτρου, ὅπου καὶ προσελήφθη καὶ εἶναι καιρὸς νομίζομεν, νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοῖνου, διὰ τὸ ὅποιον τόσον ἐκθύμως καὶ ὀλοψύχως προσεφέρθη ν' ἀφιερῶθῃ καὶ ἐργασθῇ καὶ ὄντως θὰ ἐργασθῇ.

ΡΟΥΣ.

ΚΩΝΣΤ. ΔΟΥΜΠΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ οἶκος τῶν ἀκλήρων συζύγων ἔχει τὸ χαρακτηριστικόν, ὅτι οἱ ξένοι ἐπιθυμοῦσι νὰ διαμένουν ἐκεῖ, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τοῦ οἴκου νὰ μεταναστεύσων.

❖❖❖❖

Ὁ χρυσὸς κατέστη δυστυχῶς τὴν σήμερον ὁ δεσμὸς τῶν γάμων, καὶ τὸ διαζύγιον τῶν ἀγάμων.

❖❖❖❖

Μεγίστη διαφορά ὑπάρχει μεταξύ πεπαιδευμένου καὶ ἀπαιδευτοῦ ἀνδρός, πλὴν οὐδεμία μεταξύ ἐγγραμμάτου καὶ ἀγραμμάτου γυναικός. Ἡ καλλογὴ καλύπτει τὴν παιδείαν.

❖❖❖❖

Αἱ γυναῖκες εἶναι ὅ,τι ὠραῖον καὶ εὐφρὲς ἐν τῇ ἀνθρωπότητι. Οὐδέποτε εἶναι ἔνοχοι διὰ τὰ σφάλματά των. Ζητήσατε τὸν ἀνδρα εἰς πᾶσαν αἰτίαν.

❖❖❖❖

Ἡ ὠραία γυνὴ δὲν πιστεύει εἰς τὴν καλλογὴν της καὶ διὰ τοῦτο μεταπλάττεται συνεχῶς. Ὁ συρμὸς εἶνε τὸ ἰνδαλμὰ της.

❖❖❖❖

Ἡ πρόδος ἐν ἔχει κακόν, ὅτι μᾶς μακθάνει νὰ ὀμιλῶμεν καὶ ἐπαιρῶμεθα, ἐνῶ εἶδει νὰ σιωπῶμεν καὶ ταπεινώμεθα.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΜΟΝΗ ΑΙΤΙΑ

Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι ἡ φαλακρότης εἶνε ἀναγκαῖον παρακολούθημα τῆς προχωρημένης ἡλικίας. Ἀλλὰ διατὶ τότε δὲν εἶνε ὅλοι οἱ γέροντες φαλακροί;

Μερικοὶ φαλακρῶνουν ἐνωρίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι ἔχουν πολὺ λεπτὸν τὸ τριχωτὸν δέρμα τοῦ κρανίου, ἄλλοι ἐκ κληρονομικῶν λόγων καὶ ἄλλοι κατόπιν εἰδικῶν παθήσεων. Ἀλλὰ διὰ τὴν πλειονότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους, δὲν ὑπάρχει ἀπολύτως λόγος νὰ μὴ διαρκῆ καὶ τῶν τριχῶν ἡ ζωὴ ὅσον ἡ τοῦ λοιποῦ σώματος.

Ἡ κυριώτερα τῆς φαλακρότητος οἰτία εἶνε ἡ πίεσις τῆς κεφαλῆς διὰ τοῦ πύλου, ἡ ὅποια συμπιέζει τὰ αἱματοφόρα ἀγγεῖα καὶ ἐμποδίζει τὴν θρέψιν τῶν τριχῶν. Βοηθεῖ δὲ τὸ κακὸν ὁ ἀποκλεισμός τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀέρος. Ἐπεταὶ ἡ ἀθυγιεινὴ κατάστασις τοῦ δέρματος καὶ ἡ ἀφθονία τῆς πιτυρίδος.

Αἱ γυναῖκες σπανιότατα γίνονται φαλακραὶ, διότι φοροῦν πύλους ἐλευθέρους οὐχὶ ὡς τοὺς ἀνδρικοὺς ἀδιαπερόστους ὑπὸ τοῦ ἀέρος, οὔτε πιέζουν τὸ κρανίον. Οἱ ἄγριοι δὲν φοροῦν πύλους καὶ δὲν φαλακρῶνουν· ἐπίσης οἱ κάτοικοι τῶν θερμῶν κλιμάτων, οἱ μεταχειριζόμενοι ἐλαφρὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς, τὸ ἴδιον καὶ οἱ χωρικοί. Εἶνε δὲ ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἐπιφέρει φαλακρὰ καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι οἱ περισσότεροὶ ἐκ τῶν πνευματικῶς ἐργαζομένων ἔχουν ἴσκιον πρὸς αὐτὴν, ἀλλὰ αἰτία εἶνε ἡ χρῆσις καλυμμάτων. Ἄλλως τε ὅλοι οἱ φαλακροὶ ἔχουν τρίχας εἰς τοὺς κροτάφους καὶ τὸ ἰνίον, τὰ μέρη δηλαδὴ τὰ ὅποια δὲν καλύπτει ὁ πύλος.

Κοὶ τὸ συμπέρασμα; Νὰ μὴ φορῆ τις σκληρὸν πύλον, ἀλλὰ ὅσον τὸ δυνατόν μαλακὸν καὶ ἐλαφρὸν.

Ὁ ἱατρός.

Λάβετε ἓνα φελλὸν καὶ μίαν περὼννην, μὲ ὀλίγον θάψρος ὄμως. Θέσατε τὸν φελλὸν σὰς ἐρμητικῶς ἐσωθὶ τῆς λαθῆς τοῦ κυπέλλου, ἐμπήσατε τὴν περὼννην ἐπ' αὐτοῦ, ὡς δεῖκνυσιν ἡ ἀνωθὶ ἡμετέρα εἰκὼν καὶ κλίνατε τὴν λαβὴν τῆς περὼννης σὰς πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ κυπέλλου.

Οὕτω τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος τοῦ συστήματός σας μετατεθέντος πρὸς τὰ κάτω, θέσατε τὸ κύπελλον ἐπὶ τῆς ἀίχμης τῆς μαχαίρας καὶ θὰ εὑρετε μετὰ μικρᾶς προσοχῆς, τὸ ἀκριβὲς σημεῖον τῆς ἰσοροπίας. Ἐπειδὴ ὄμως τὰ κύπελλα εἰσὶ συνήθως ἐσματωμένα, ἀποφύγετε ὅσον τὸ δυνατόν τὴν τολάντευσιν τῆς χειρός σας, ἵνα μὴ τὸ κύπελλον πέσῃ.

Τὸ οὗτο πείραμα δύνασθε νὰ ἐκτελέσητε καὶ ἐάν θέσητε ἀντὶ μίᾶς περὼννης δύο μαχαίρας, ὡς δεῖκνυται ἐν τῇ εἰκόνι μας.

Φ. Π.

Ὁ ἀγαπῶν πολὺ, μισεῖ τὸν ἑαυτόν του, ὁ δὲ ὀλίγον ἀγαπῶν, εἶναι ἐγωιστής. Ὁ ἔρωσις εἶναι ζωτικὸν ρευστὸν, ἕπερ ἄλλοι μὲν διατηροῦσι δι' ἑαυτοῦς καὶ ἄλλοι διασκορπῶσιν αὐτὸ τῆδε κακίᾳ καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν!

Αἱ γυναῖκες ὁμοιάζουσι πολὺ σήμερον τὰς μελλίσσας, καθὸσον ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τὸ πολυτιμώτερον θάρος, ἕπερ ἔδωκεν αὐτοῖς ἡ Φύσις, ἐτὸ εἶναι των.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΒΑΦΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΚΟΡΙΑΣΕΩΣ.

Ἡ ἐταιρεία τῶν «Nival Architects» τοῦ Λονδίνου συνιστᾷ τὴν χρῆσιν τῆς στεατίνης, ὡς βερνικίου διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑγροῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος ἐπὶ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χάλυβος.

Οἱ κ.κ. Philipp Helbig καὶ Herman Bertliug συνιστῶσι τὴν χρῆσιν ἀλοιφῆς ἐξ ἐλαίου, ἐνεχοῦσης μολυβδου. Τέλος ἡ «Lenders Paint» κατὰ τὸν «Journal des Mines» προφυλάττει τὸν σίδηρον ἀπὸ τῆς ὀξειδωσις.

Ἡ σύνθεσις αὐτὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῆς προσθήκης εἰς λιγνέλιον κόνεως λεπτοτάτης, ἣτις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πυρρικός σίδηρος, ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὰ γειτνικὰ στρώματα τοῦ γρανίτου.

Φ. Π.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΥΠΟ ΕΠΟΨΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ

(Μετ' εικόνων)

(συνέχεια. ἴδε προηγ. φύλλον)

Ὁ δὲ αἰγυπτιακὸς στρατὸς ἀπετυχεῖν ὑπὸ ἀγγλων ἐνίκηθη, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀποσταλεὶς ἐκ νέου ἐκεῖ ἀλλοτε διοικητὴς τοῦ Σουδάν στρατηγὸς Γέρδων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1884, ὅστις καὶ ἐκλείσθη ὑπὸ τοῦ ἔχθρου εἰς τὴν πόλιν Χαρτούμ. Ἀγ-

ΑΡΑΒΕΣ ΚΑΜΗΛΟΦΟΡΟΙ

γλικὸς στρατὸς ἐκ 10,000 ἀνδρῶν, σταλείς πρὸς βοήθειάν του ἐφθάσε πολὺ ἄργά, διότι τὸ Χαρτούμ εἶχε παραδοθῆ καὶ οἱ ἐντὸς αὐτοῦ Εὐρωπαῖοι, ἐξ ὧν οἱ πλείστοι Ἕλληνας ἠγχαλωτίσθησαν, φονευθέντες καὶ τοῦ Γέρδωνος.

Τὸ 1896, στρατὸς ἀγγλο-αἰγυπτιακὸς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Κίτσενερ, ἐπανελάβε τὸν ἐναντίον τῶν Μχχιδιστῶν ἀγῶνα, διεξαχθεὶς λίαν ἐπιτυχῶς τῆς ἐκστρατείας, χάρις εἰς τὴν στρατηγικὴν δεξιότητα τῶν ἀγγλων. Κατὰ δὲ τὸν ἴθριον τοῦ 1893 ἐπανεκίπησαν οὗτοι τὸ Χαρτούμ καὶ ἐκτοτε τὸ Σουδάν ἠγοήθη πάλιν εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἦδη οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν Ἀγγλων ἐγκατέλειπον τὰς πάλαιας αὐτῶν δεσποδαιμονίας καὶ δοξασίας καὶ ἀπανταχοῦ βασιλεύει ἡ τάξις καὶ ὁ πολιτισμὸς.

Κεφάλαιον Η'

Διαίρεσις τῆς Αἰγύπτου. — Πληθυσμὸς. —

Παραγωγή. — Ἡ Νουβία καὶ τὸ Σουδάν.

Ἐν τινι ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ ἀραβὴ κατακτητὴς Ἀμρού, θαυμασιῶς περιέγραψε τὴν Αἰγυπτὸν. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπευθυνομένη τῷ καλῖφ Ὀμάρ καὶ

χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 642 π. χ. εἶναι περίφημος καὶ ἀξία ἀντιγραφῆς. Ἐχει δὲ ὡς ἑξῆς:

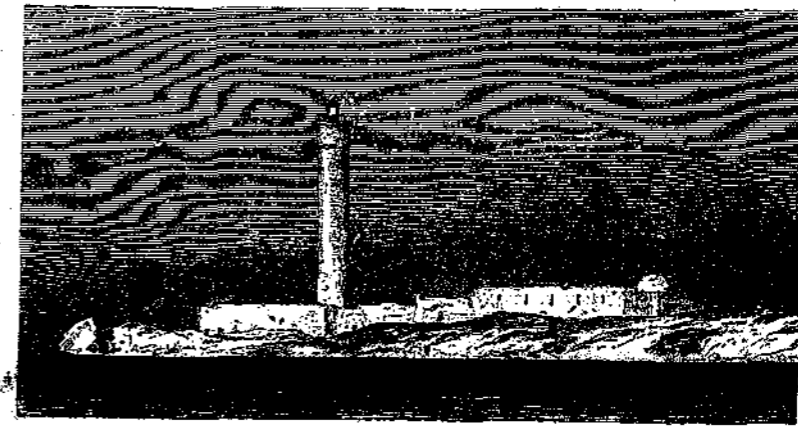
«Φαντασθῆτε, ὦ πρίγκηψ τῶν πιστῶν, ἄγονον ἔρημον, στεῖραν δὲ καὶ ἐξοχὴν θαυμασιανὴν τῷ μέσῳ δύο ἔριων. Αὕτη εἶναι ἡ Αἰγυπτὸς ἅπασα δὲ ἡ παραγωγή της καὶ τὰ πλοῦτή της, ἀπὸ τοῦ Ἀσουάν μέχρι τῆς Μένχας, προέρχονται ἐκ τινος θείου ποταμοῦ ρέοντος μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης. Ἡ ἀρχὴ τῆς πλημμύρας καὶ τῆς στάσεως τῶν ὑδάτων εἶναι ἀνέλθων κεκαυνομένη ὑπὸ τῆς πορείας τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης, καθῶσον εἰς ὀρισμὸν χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους, ἅπασαι αἱ πηγαὶ τῆς ὑψηλοῦ ἀποτίωσι τῷ βασιλεῖ τούτῳ τῶν ποταμῶν τὸν ὑπὸ τῆς Προνοίας ἐπιβληθέντα αὐταῖς πρὸς αὐτὸν φόρον. Καὶ δὴ τότε τὰ ὕδατα αὐξανόμενα ἐξέρχονται τῆς κοίτης του, καλύπτοντα ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Αἰγύπτου, ὅπως κατα-

θέσωσιν ἐκεῖ γόνιμον τινὰ παραγωγικὴν ἰλύν. Πᾶσα μεταξὺ τῶν χωρίων συγκοινωνία παύει, διατηρουμένης μόνον τοιαύτης δια μακρῶν ἐλαφρῶν ἀκατίων πολυαριθμοτέρων καὶ αὐτῶν τῶν φύλλων τοῦ φοίνικος. Ὅπότεν δὲ τὰ ὕδατα αὐτοῦ δὲν ἀναγκαιοῦσι πλέον εἰς τὴν ἐφορίαν τοῦ ἐδάφους, ὁ ἥπιος οὗτος ποταμὸς ἐπανερχεται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης προσδιορισθέντα ἀνέλθων ὄριά του, ἐπιτρέπων οὕτω τοῖς περὶ τὴν κατοίκους νὰ συλλέγῃσι τὸν θησαυρὸν, ὃν ὑπέκρυψεν ἐν τῷ κόλπῳ τῆς γῆς. Λαὸς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ προστατευόμενος καὶ ὅστις ὅπως ἡ μέλισσα φαίνεται προωρισμένος νὰ ἐργάζεται μόνον διὰ τοὺς ἄλλους χωρὶς αὐτὸς νὰ ἐπωρελῆται τοῦ καρποῦ τοῦ ἰδρωτός του, ὅλως ἡσύχως καὶ ἀγογγύστως διανοίγει τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς, ὅπως θέσῃ τὴν σπορὰν, ἣς ἀναμένει τὴν εὐφορίαν ἐκείνου, ὅστις αὐξάνει καὶ ὀριμάζει τοὺς θερισμούς. Τὸ σπέρμα ἀναπτύσσεται, τὸ στέλεχος ὑψοῦται, ὁ στάχυς σχηματίζεται τῇ βοήθειᾳ δρόσου, ἀναπληρούσης τὰς βροχὰς καὶ ἥτις διατηρεῖ τὴν ἀφθονὸν ὑγρασίαν, τὴν εἰς τὸ ἔδαφος εἰσερχομένην. Μετὰ δὲ τὴν πλουσιοπάτην καὶ εὐφορωτάτην ἐσοδείαν, ἐπέρχεται ἐκ νέου ἡ στεῖρσις καὶ ἡ ἀφορία.

Τοιοιούτρόπως, ὦ πρίγκηψ τῶν πιστῶν, ἡ Αἰγυπτὸς παρουσιάζει ἀλληλοδιαδόχως εἰκόνα κοινώδους ἐρήμου, ὑγρᾶς καὶ ἀργυροειδοῦς πεδιάδος,

μέλανος καὶ πηλώδους ἔλους, κυματοειδοῦς καὶ πρασίνης πεδιάδος, πρασιᾶς τέλος ἐστολισμένης δι' ἀνθῶν καὶ ἀπεράντου ἀγροῦ, κεκαλυμμένου ἐξ ἐπιχρύσων σταχῶν. Εὐλογητὸς ὁ δημιουργὸς τούτων θαυμάτων».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Ἀμρού ἐπικρατοῦτο διὰ τῆς ἀκολούθου φράσεως, ἣν πάντες σχεδὸν οἱ διοικηταὶ τῆς Αἰγύπτου, καλῶς πράττοντες, ἀκολουθοῦσι. «Τρία πράγματα, ὦ πρίγκηψ τῶν πιστῶν, οὐσιωδῶς συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Αἰγύπτου καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν κατοίκων της. Πρῶτον νὰ μὴ υἰοθετῆ τις ὄλως ἀμελετήτως νόμος, τεινοντας εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ φόρου. Δεύτερον νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ τρίτον τῶν ἐσόδων εἰς τὴν διατήρησιν τῶν διορύγων, γεφυρῶν καὶ διαφραγμάτων καὶ τρίτον νὰ μὴ ἀνακαλῆ τοὺς φόρους, εἰμὴ ἐφόσον ἡ παραγωγή τὸ ἐπιτρέπη».

Ο ΝΕΟΣ ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὅπως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀμρού, ἅπαντα τὰ προϊόντα καὶ τὰ πλοῦτή τῆς Αἰγύπτου προέρχονται ἐκ τοῦ Νείλου, ὅστις οὐδέποτε ἐπαύσατο κομίζων εἰς τὴν ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοουμένην ταύτην χώραν, τὴν γόνιμον ἰλύν ἐκ τῶν πλουσιοπάτων πεδιάδων τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς.

— Ἀλλὰ πότε ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Αἰγύπτου θέλει ἐπιτρέψει αὕτῃ νὰ διατεθῇ τὸ σφοδρὸν λόγιον τοῦ Ἀραβὸς κατακτητοῦ, ἦτοι ν' ἀφιερωθῇ τὸ τρίτον τῶν δημοσίων προσόδων πρὸς διατήρησιν τῶν διορύγων, γεφυρῶν καὶ διαφραγμάτων;

Αἱ κτήσεις τοῦ Χεβίδου, συμπεριλαμβανομένων τῆς Νουβίας καὶ τοῦ δυτικοῦ Σουδάν, ἐγγίζουσι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου καὶ παρουσιάζουσι ἐκτασιν ἐπιφανείας διακοσίων ἑκατομμυρίων περίπου πλέθρων. Ἀλλ' ἡ καθαρῶς λεγομένη Αἰγυπτὸς, λέγεται ἡ στενὴ καὶ ἐλικοειδῆς κοιλίᾳ, ἡ δὴ κούσα ἀπὸ τοῦ πρώτου καταράκτου τοῦ Ἀσουάν μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἡ κοιλίᾳ αὕτη λίαν περιωρισμένη ἐν τῷ ἄνω αὐτῆς μέρει, πλατυτέρα ἐν τῷ μέσῳ, ἐπικτείνεται ἐν μεγάλῃ καὶ εὐρείᾳ πεδιάδι, ἐν τῷ κάτω αὐτῆς διαμερίσματι, ἦτοι πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐνθα ὁ ποταμὸς διαμερίζεται εἰς διαφόρους βραχίονας δυναμένους νὰ διαδρέξωσι μεγάλην ἐκτασιν συμαντικῶν γαιῶν. Οὕτως ἐγένετο τὸ λεγόμενον δέλτα, ληφθὲν ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφειῆτου καὶ ὑπερ ἀκριβῶς σχηματίζει τὸ τριγωνικὸν σχῆμα αὐτοῦ.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ Δέλτα ἦτον ἀλλοτε νοτιώτερον ἢ σήμερον, ὑπὸ δὲ τοὺς Φαραῶ καὶ Πτολεμαίους, ὁ Νεῖλος διερχόμενος τὸ Δέλτα, ἐσχημάτιζεν ἐπὶ βραχίονας τὸν Κανώβιον, ὅστις διέβρεχε τὴν πόλιν Κανώβην, μίαν τῶν πλουσιωτέρων καὶ ἀκολαστοτέρων πόλεων τῆς ἀρχαιότητος, τὸν Βολβιτικὸν, τὸν Ταμιαθικὸν, τὸν Μενδῆσιον, τὸν Σαίτικὸν καὶ τὸν Πηλοῦσιον. Ἀμειλίξ ὅμως διοικηταὶ, ἀφήσαντες νὰ καταστραφῶσιν αἱ διώρυγες καὶ τὰ προώματα, τὰ δὲ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ βαθμηδὸν ἐγκαταλείψαντα μέρος τῶν ἀρχαίων στομάτων, δὲν ἐτροφοδότησαν ἐκτοτε ἢ μόνον δύο βραχίονας, οἵτινες καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους χρόνους ἐθωροῦντο οἱ σημαντικώτεροι. Τὸν Βολβιτικὸν, ὅστις σήμερον εἶναι τὸ στόμιον τῆς Ροζέτης καὶ τὸν Ταμιαθικὸν, ὅστις ἤδη λέγεται βραχίον τῆς Δαμιέτης. Ὅθις συνεπεία τῆς ἀπρονοήσιας τῶν Τούρκων καὶ Μαμελούκων

διοικητῶν, ἐσχηματίσθησαν καὶ ἐπεξετάθησαν αἱ μεγάλαι λιμνοθάλασσαι (τέλματα) αἱ περιβάλλουσαι τὴν ἀκτὴν, ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας μέχρι τῆς Πελοῦζης καὶ ὧν μεγαλειτέρα εἶναι ἡ τῆς λίμνης Μενζάλης, ἐκτεινομένη ἐπὶ μῆκους δεκαπέντε λευγῶν, μεταξὺ Δαμιέτης καὶ Πελοῦζης.

Μολοντι ἡ Αἰγυπτὸς, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐρήμων καὶ ἐσάων, περιλαμβάνεται ἐπιφάνειαν 25 ἑκατομμυρίων πλέθρων, ἐν τούτοις τὸ καλλιεργούμενον μέρος αὐτῆς φθάνει εἰς δύο καὶ ἡμισὶ εἰς τρία ἑκατομμύρια πλέθρων. Ἦδη δὲ καταγίνονται βαθμηδὸν νὰ διπλασιάζωσι τοῦλάχιστον τὴν ἐκτασιν τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ δικτύου τῶν διορύγων καὶ τῆς ἀποξηράσεως τῶν ἐλῶν.

Ἡ Αἰγυπτὸς τότε διηρέτο εἰς τρία μεγάλα διαμερίσματα. Τὴν Κάτω Αἰγυπτὸν, περιλαμβάνουσαν ἅπασαν τὴν ἐκτασιν τοῦ Δέλτα καὶ φθάνουσαν μέχρι τῆς Μέμφιδος, τὴν Μέσσην Αἰγυπτὸν καὶ τὴν Θεβαΐδα. Διοικητικῶς δὲ ὑπεδαίρειτο εἰς νομούς, διοικουμένους ὑπὸ ἐνὸς διοικητοῦ. Σήμερον ὅμως ἡ Αἰγυπτὸς διαίρεται εἰς δεκάτεσσαρας ἐπαρχίας, διοικουμένας ὑπὸ ἐνὸς διοικητοῦ καλούμενου Μουδῆρου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Νομάρχου. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Αἰγύπτου ὑπολογίζεται περίπου εἰς ἑξ ἑκατομμύρια κατοίκους.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΗΧΩ ΗΧΩ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Τηλεγράφημα εκ Βόλου ἀγγέλλει τὴν ἐμφάνισιν ἀγνωστων, ληστευσάντων καθ' ἑδὴν τὴν ἔμογγ. νη κ. Φοινικέπουλον μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐλθόντα ἐξ Αἰγύπτου καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν κατοίκων. Συνέρχεται ἐσπευσμένως ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Πάντες οἱ ὑπουργοί, εἶναι φεβρόν. Νὰ τοὺς ἐξοντώσωμ. ν ἀμίως.

Ὁ Πρόεδρος. Πρωτάκουστον! Νὰ διαταχθῇ ἄλλῃ ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατ. δύναμις νὰ περικυλλώτῃ τὸ Πήλιον. Κάθι λίγο αὐτὰ ἔχομ. ν.

Τῶν Στρατιωτικῶν. Δὲν ἀρκεῖ. Το Πήλιον εἶναι ἀπέραντον.

Εἰς ὑπουργός. Νὰ συμπράξουν καὶ ἡ Μοῖρα.

Τῶν Ναυτικῶν. Ἀδύνατον τοῦτο, εὐρίσκειται αὐτῇ εἰς τὸν ὠκεανόν.

Ἐτερος ὑπουργός. Νὰ καλέσωμ. ν τότε τὴν ἐφεδρείαν.

Τῶν Οἰκονομικῶν. Πρίτε! Δὲν ὑπάρχουν χρήματα.

Εἰς ὑπουργός. (Ἀναγινώσκων τὸ τηλεγράφημα) Περὶ τῶν ἡμερῶν! Δὲν βλέπετε; Τριῶν ἡμερῶν τὸ τηλεγράφημα εἶναι;

Πάντες ὁμοφώνως. Τριῶν ἡμερῶν εἶναι τὸ τηλεγράφημα; Τί ταχύτερα!

Εἰς ὑπουργός. Καλεῖτερα. Το ζήτημα ἐξεθύμανε καὶ ἄς ἀναβῶμ. ν τὴν ἀπέφασιν. δι' αὐτὸς τοτέρας περιστάσεις.

Πάντες ὁμοφώνως. Μάλιστα. Μάλιστα. καὶ ἐτοιμάζονται νὰ φύγουν.

Ὁ Γραμματεὺς. (ἐγχερόμενος) Κύριοι ὑπουργοί. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνελεύσεώς σας ἔχω νὰ σᾶς ἀναγνώσω ἐπιεικέως τινὰς πιστώσεις.

Εἰς ὑπουργός. Λέγετε ταχέως, διότι βιάζομαι νὰ κάμω ταξείδιάκι.

Ὁ Πρόεδρος. (σπογγίζων τὸν ἰδρώτα) Ναί, ταχέως. διότι εἶμαι προσκεκλημένος εἰς γεῦμα.

Ἐτερος. Καὶ ἐγὼ ἔχω νὰ κάμω τὸ λουτρόν μου, διότι εἶναι ζέστη.

Ὁ Γραμματεὺς. Ἡ Διεύθυνσις τῶν ταχ. καὶ Τηλεγράφων μᾶς ζητεῖ πίστωσιν 80,000 δρ. διὰ τὴν μετακλήσιν γερμανοῦ διοργανωτοῦ καὶ 100,000 διὰ διορισμοῦς καὶ προαγωγῆν ὑπαλλήλων.

Τῶν Ναυτικῶν. Νομίζω, ἐτι προηγούντι αἱ ἰδικὰ μου πιστώσεις.

Τῶν Στρατιωτικῶν. Πρέπει νὰ προτιμήσῃτε τὰς ἐκ δύο ἑκατομμυρίων ἀναπληρωτικὰς πιστώσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

Τῆς Δικαιοσύνης. Παιρτοῦμαι, ὅταν πρόκειναι νὰ δαπανῶνται ἀσκόπως τὰ χρήματα.

Τῶν Οἰκονομικῶν. (λαμβάνων τὸν πῖλον του) Ἀδύνατον! Τί ἰσοζύγιον θὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Βουλὴν μεθαύριον;

Εἰς ὑπουργός. Καὶ διὰ τὴν ἀστυνομίαν, τὰ Πρωτοδικεῖα, δὲν θὰ γίνῃ πάλιν τίποτε;

Ὁ Πρόεδρος. Θὰ σκεφθῶμ. ν εἰς νέον ὑπορικὸν συμβούλιον.

Δύο ὑπουργοί. Ἡμεῖς πραιτούμ. νθα.

Ὁ Γραμματεὺς. Ὡστε περὶ Τηλεγράφων; Εἰς ὑπουργός. Καὶ τί ἐνδιαφέρεσαι σὺ περὶ Τηλεγράφων;

Ὁ Γραμματεὺς. Ἐχω ἐνὰ ἐξιδελφόν βροθόν β'. τῆξως ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ πρέπει νὰ προκλῶθῃ.

Ὁ Πρόεδρος. Δίκαιον, ἄς καταγίνωμ. ν λοιπὸν εἰς τὰ Τηλεγραφικά.

Τῶν Οἰκονομικῶν. Τί λέγετε, κύριε πρόεδρε; Τὰ Ταχυδρομικά καὶ Τηλεγραφικά μου ἔχασαν τὸ ἰσοζύγιον, χωρὶς νὰ γίνῃ τίποτε.

Ὁ Πρόεδρος. Πῶς; Δὲν εἶδες τὰ νέα γραμματῆματα, τὰ κομψὰ γραμματοκοιβάτια, τὰ χρωματιστὰ διελτάρια καὶ τὰ κίτρινα ταχ. φορεῖα;

Τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐν τούτοις αἱ ἐπιστολαὶ βραδύνουν καὶ τὰ τηλεγραφήματα. . . . καὶ οἱ λησταὶ θᾶ. . .

Ὁ Πρόεδρος. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ θᾶ ἔλθῃ ὁ ξένος διοργανωτής.

Εἰς ὑπουργός. Μὰ εἶναι γερμανός.

Ὁ Πρόεδρος. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ τὸν φέρομ. ν. Ὅλοι οἱ διοργανωταὶ πρέπει νὰ εἶναι γερμανοί. Τὰ καταφέρουν καλεῖτερα.

Εἰς ὑπουργός. Μὰ μὲ ποῖον θᾶ συννοηθῇ;

Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Μαζὺ μου κύριοι συνάδελφοι, δὲν γνωρίζετε, ἐτι ἐσπούδατα εἰς τὴν Γερμανίαν;

Τῶν Οἰκονομικῶν. Ἄρκεῖ νὰ μὴ δύναιται νὰ συννοηθῇ μαζὺ μου.

Ὁ Πρόεδρος. Ὅστε μαζὺ μου.

Τῶν Ναυτικῶν. Ὅστε μαζὺ μου.

Τῶν Στρατιωτικῶν. Ὅστε μαζὺ μου.

Τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὅστε μαζὺ μου.

Ὁ Γραμματεὺς. Ὡστε, Κύριοι;

Ὁ Πρόεδρος. Εἶπομ. ν, ἄς συννοηθῇ μὲ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς.

Ὁ Γραμματεὺς. Καλῶς, ἀλλὰ περὶ πιστώσεως; τί θᾶ γίνῃ;

Ὁ Πρόεδρος. Ἄς ἔλθῃ καὶ βλέπομ. ν, ἔπειτα θᾶ τοῦ μάθωμ. ν τὴν Ἑλληνικὴν.

Πάντες. (φεύγοντες) Τί ζέστη, δὲν ὑποφέρειται. Ἐπειτα δὲν τρώγεται καὶ τόση ἐργασία!

Φρίκ

ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΓΑ ΤΟΥ ΚΑΥΣΩΝΟΣ. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΚΑΥΣΩΝ.—ΦΥΣΙΚΗ ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ

Ὁ ὑπερβολικὸς καύσων εἶναι ἀφόρητον καὶ ἀνούσιον κακόν.

Εἶναι ἐπιδημία γενικὴ τοῦ θέρους, ἥτις δὲν φείδεται οὐδενός. Καταλαμβάνει πάντας, ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος μέχρι τοῦ ἐλαχίστου θνητοῦ, καλοῦς καὶ κακοῦς, πλουσίους καὶ πτωχοῦς, ὑγιεῖς καὶ νοσηροῦς.

Ἐξασθενεῖ γενικῶς πάντας. Παραλύει τὰ νεῦρα καὶ τὰς δυνάμεις.

Γεννᾷ ἰδιοτροπίας καὶ ἀπαιτήσεις.

Ἐπιφέρει ἰδρώτα καὶ ἐξανθήματα.

Παρεξηγήσεις καὶ παράπονα.

Καὶ τέλος κοπώσεις καὶ ἠλιάσεις.

Ἐὰν κάθηται, στενοχωρῆται.

Ἐὰν περιπατῆς, δύνασαι νὰ σκάσῃς.

Ἐὰν ἐργάζεσαι, ἀποτυγχάνεις.

Ἐὰν κοιμᾶσαι, στρέφεται περὶ τὴν κλίνην σου ὡς σουβλισμένος.

Καὶ ἐὰν τρώγῃς, νομίζεις, ὅτι καταβάσεις εἰς τὸν στόμαχον κάρβουνα ἀναμμένα καὶ ζητεῖς ἀκαταπαύστως πάγον νὰ δροσιοθῆς.

Εὐρίσκεσαι τέ'ος εἰς μίαν ἀληθῆ κόλασιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μόνον μία θάλασσα, ἀλλὰ θάλασσα ἀχανῆς καὶ ψυχρὰ δύναται νὰ σὲ λούσῃ καὶ σὲ σώσῃ.

Ἐὰν δ' ἔχῃς καὶ τὴν ἀτυχίαν νὰ ἦσαι ἐρωτευμένος, αἱ, τότε εἶσαι ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, διότι εὐρίσκεσαι μεταξύ δύο πυρῶν. Φεύγεις δὲ ὡς δαιμονιομένος ἀπὸ τὴν μίαν καὶ πίπτεις ὡς τρελλὸς εἰς τὴν ἑτέραν.

Καὶ ἡ δευτέρα αὐτῇ κόλασις εἶναι χειρότερα τῆς πρώτης διότι μὴ νομίζῃς, ὅτι σὲ βασανίζει αὐτῇ μόνον, τούναντίον σὲ ἀποτελειώνει, σὲ ἐκμυζᾷ καὶ σὲ λυώνει ὡς κηρίον.

Ἐρως καὶ καύσων! εἶναι δύο ἀντίθετα κακά, τὰ ὁποῖα πολεμοῦσιν ἀλλήλα, ἀν δ' ἔχωμ. ν καὶ τὴν τύχην νὰ περιέλθωμ. ν εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν, ἐξουδετερούμ. νθα καὶ χανώμ. νθα καὶ τὸ μὲν σῶμα μας ὡς κηρίον διαλύεται, ὁ δὲ νοῦς μας παραφρονεῖ καὶ ὡς χελώνη σταματᾷ.

ΡΟΥΣ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Τί ἀνοήτως ὅπου μου ἐμιλεῖς σήμερον, φίλε μου, ὁμοιάσεις ὡς βλάξ.

— Μὰ δὲν γεωρίζεις, ἀγαπητῇ μου, ὅτι πρέπει τις νὰ συμμορφῶται πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεθ' αὐ συνομιλεῖ;

— Κύριε Ἀγχιλαε, τί χρῶμα θέλετε νὰ γίνῃ τὸ δωμάτιόν σας;

— Μὰ μπλέ, φίλε μου, ὅπως καὶ τὸ φόρεμα τῆς Κυρίας.

— Ἀλλὰ τὸ μπλέ, κύριε Ἀγχιλαε. . . δὲν διατηρεῖται πολὺ.

— Ἀδιάφορον, τὸ ἀλλάζομ. ν μεθ' αὐριον μὲ τὸ νέον φόρεμα τῆς Κυρίας.

Ἀλλὰ φίλε μου, ἤρωτα ἡ Καλλιψώ τὸν σύζυγόν της, παραπονευμένη, ἡ γνώμη μου λοιπὸν δὲν ἀξίζει πλέον τίποτε;

— Πῶς, ἀγαπητῇ μου, τῆς ἀπαντᾷ ὁ σύζυγός της. Δὲν βλέπεις, ὅτι ὁσάκις ἔχομ. ν τὴν αὐτὴν γνώμην, ὑπεριτχέει ἡ ἰδική σου; Μόνον ὁσάκις ἔχομ. ν διαφορετικὴν, ὑπερισχέει ἡ ἰδική μου.

ΤΟΠΙΚΑ

— Μὰ, κύριε Χρ. . . πρὸ ὀλίγου ὁ υἱός σας μοι ἐπλήρωσε 180 δρ. διὰ μίαν ὁμοίαν ἐνδυμασίαν καὶ σεῖς θέλετε νὰ μοῦ δώσετε ἤδη 140 δρ.;

— Ὁ υἱός μου, κύριε Αἰδονόπουλε, δυνατόν νὰ ἔχῃ πλοῦσιον πατέρα, ὅστις νὰ τῷ δίδῃ ἀρκετὰ χρήματα, ἐγὼ ὅμως δὲν ἔχω, νὰ μοῖ δίδῃ, ὥστε δὲν πληρώνω περισσότερα.

Καὶ ὁ Αἰδονόπουλος κατ' ἰδίαν. — Τὰ τέκνα πληρώνουν τὰς ἀμαρτίας τῶν γονέων καὶ οἱ γονεῖς τὰ χρεῖ ἐκείνων. Ἀμοιβαῖα!

Διατὶ ὁ σύζυγός σας, ἤρωτα ἡ κυρία Κλεονίκη τὴν φίλην της Ἐλένην, πάντοτε πηγαίνει ὀπίσω σας, ὅπταν ἐξέρχεσθε ὁμοῦ;

— Ἄ, ἔτσι τοῦ ἀρέσει, ἀγαπητῇ μου, θέλει πάντοτε νὰ φαίνεται ὅτι κάτι κάμνει. Φωθεῖται νὰ μὴ χάσῃ τίποτε καὶ μὲ παρατηρεῖ ἐκ τῶν ὀπισθεν.

— Ὁ καθηγῆς κ. Πιτ. . . συναντᾷ τὸν κύριον Καρπ. . .

— Ἀγαπητῇ μοι κύριε Καρπ. . . μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρῶ ἡ κόρη σας ὄλονεν προοδεῖ εἰς τὰ γράμματα, θᾶ γίνῃ ἀξιόλογος γυνή.

— Ακριβώς κ. Πιτ. ... σὰς εὐχαριστῶ, σήμερον τὴν πρῶταν τὴν ἡραδωνίσασαμεν μετὰ τοῦ νέου κ. Δημ. ... Ἠγαπῶντο πρὸς τετραετία.

Ὁ καθηγητὴς κατ' ἴδιαν:

— Ἠγαπῶντο πρὸς τετραετία; καὶ ἐγὼ τῶ ἔλεγον προοδεύει εἰς τὰ γράμματα! τί μέθοδος εἶναι αὕτη; Ἄχ! ἔσφαλλα, δὲν εἰξεύρει πλέον κανεὶς πῶς νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ κ. Κατῶ... εἰς κάποιον ὀρειλῆτην συναντηθέντες εἰς τὸ θέατρον Τσόχα.

— Εἰς τὸ θέατρον πρέπει νὰ πηγαίνουν μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δὲν χρεωστοῦν εἰς οὐδένα.

— Ναι, ἀλλὰ ὅσοι ἔχουν εἰσηγήριον δωρεάν;

— Τότε νὰ βλέπουν δράματα αὐτοὶ καὶ ὄχι κωμῳδία.

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ

Τοῦ βουνοῦ τ' ἀγέρι
Φίλν μου σοῦ φέρει
Τὴν ἀγνὴν δροσιά.
Τὸ πτυνὸν στὰ ὕψη
Ποῦ πετά, τὴν θλίψη
Σοῦ πέρν' ἀπ' τὴ καρδιά.

Ἄκου τ' ἀγγελούδια
Ποῦ γλυκὰ τραγουδία
Φίλν μου σοῦ ψάλλουν
Κι' ἀνθὴ μυρωμένα
Μόνον δι' ἔσένα
Φιάτατά μου θάλλουν.

Τ' ἀπαλὸ τὸ κύμα
Στὴν ἀκτὴ σου θοῖμα
Γίνεται καὶ ψάλλει
Σιγαλὸ τραγοῦδι
Δι' ἓνα λουλοῦδι
Ποῦ στὸν κόσμον θάλλει

Ἄσπρο περιστέρι
Εἶναι ἡ καρδιά σου
Φωτεινὸ ἀστέρι
Εἶνε ἡ ματιὰ σου!

Ἰούλιος 1901

Κωνστ. Μισαηλίδης

ΕΝΘΥΜΟΥ

Ἐνθυμοῦ τὰ περασμένα
καὶ εἰπέ μου διατὶ
εἰς τὸν ἔρωτά σου κέρη
δὲν ἐστάθμεες πιστή;

Μήπως ἔχεις λησμονήσει
τὴν παλιάν μας τὴν ζωὴ
τὰ εὐτυχισμένα χρόνια
ὅπου ζήσαμε μαζύ.

Μήπως πλεῖα δὲν ἐνθυμῆσαι
τὸ τί μοῦ πῆρες μιὰ βραδυὰ
ὅταν εἴμεθα μονάχοι
παρὰ τὴν ἀκρογιαλιά;

Βίβαια δὲν ἐνθυμῆσαι
ταῦτα πάντα, ὦ σκληρὰ
καὶ γιὰ τὸν ἐρωτὰ σου
δὲν ἐστάθης σταθερά.

Λάρισα

Ἄδαμάντιος Ν. Νικολαΐδης

ΗΑΙΟΛΑΤΡΗΣ

Τοῦ φωστῆρος τῆς ἡμέρας
ἄραϊα ἐμψυχὸς εἰκὼν
εἶσαι τὸ μαγικὸν δέρας
δι' ἐμὲ κάλλος θεϊκόν.

Ὡς δ' ὁ ἥλιος ἴσθι σφαῖρα
εἶν' ὁ λαμπρότατος φωστῆρ
εἶσαι τῆς καρδιάς μου βέρρα
ὁ φαινότατος ἀστῆρ.

Θέλγεις ὄμματα καρδιάς
τὴν ψυχὴν μου ζωογονεῖς
μ' ἐν σου βλέμμα εἰρωνείας
ἔρωτας παντοῦ σὺ κινεῖς.

Ναί! Φῶς εἶν' αἱ ἀκτῖνες σου
κι' ὡς ἥλιον τὰς προσκυνοῦν
λάτρης εἴμ' ἐγὼ δικός σου
μὲ καρδιάν καὶ μὲ τὸν νοῦν.

Θῆβαι

Εὐκλείδης Α. Βάγιανης

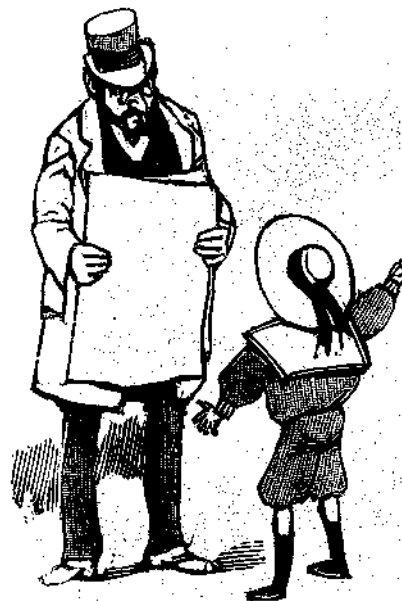
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΠΙ Τῆς ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Σὰν ἀποθάνω τ' ὄρατό
Στῆς ξενιτειᾶς τὸ χῶμα,
Χωρὶς καμμιὰ πρρηγοργιά
Χωρὶς ἐλπίδα μίαν,
"Υψωσ' ἐκεῖ στὸν οὐρανὸ
Τὸ δακρυσομένο ὄμμα
Κ' εὐχῆσου εἰς τὴν Παναγιά

Γιὰ δυστυχῆ καρδιαν...
Καὶ θέλησε στὴ μνήμη μου δυὸ δάκρυα νὰ χύσῃς
Καὶ μὴ μ' ἀφήσῃς ἄκλαυτο τὸ δόλπο, μὴ μ' ἀφήσῃς.
Σεπτέμβριος 1900

Ἐν Βελβενδῷ τῆς Μακεδονίας

Ι. Γ. Ἀντωνιάδης

— Νά! πατέρα, ὁ αἰδηρόδρομος φεύγει.

— Καλὰ... τώρα...

— Φεύγει, σοῦ λέγω πατέρα! νὰ φεύγῃ καὶ
σύ διαβάσεις ἀκόμη ἐφημερίδα!...

— Καλὰ, σοῦ εἶπα. ἤκουσα...

Ὁ μικρὸς Τοτός τραβῶν καὶ σχίζων τὴν ἐφη-
μερίδα.

— Τί τώρα καὶ τώρα, πτέρη; Μὲ τὴν ἐφη-
μερίδα τὸ πρῶτ' ἔφυγε τὸ τραῦμα! Μὲ τὴν ἐφη-
μερίδα τώρα ἔφυγε ὁ αἰδηρόδρομος!

Νά! καὶ ἐγὼ θὰ σκίζω τῆς ἐφημερίδας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ Ν. Δ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΒΕΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ

Παραπεδημοῦντες ἐν τῷ ὄρατῳ Βόλω, παρα-
κολουθήσαμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ μεγάλης εὐχαρι-
στήσεως τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευ-
τηρίου κ. Ν. Δ. Νικολαΐδου, αἵτινες ἐγένοντο
ἀφορμὴ συγχαρητηρίων οὐ μόνον τῶν γονέων τῶν
ἐν αὐτῷ διδασκασιμῶν τέκνων, ἀλλὰ καὶ παντὸς
παρακολουθήσαντος αὐτάς, διότι ὡς πανθομολο-
γεῖται, παρετηρήθη πρόδος καὶ ἐργασία κατὰ τὸ
παρελθὸν σχολικὸν ἔτος, ἀνωτέρα παντὸς ἐπί-
κου, ὀφειλομένη κυρίως μὲν ἐκ τῶν ἀενάων κό-
πων καὶ δαπανῶν οὐς καταβάλλει ὁ διευθυντὴς καὶ
ἰδιοκτῆτης τούτου, ἐξ ἄλλου δέ, ἐκ τῆς θαυμα-
σίας διδαχῆς τοῦ πρόσωπικοῦ του, δι' οὗ ἐπε-
τεύθη ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ λαμπροτάτου τούτου
ἐκπαιδευτηρίου, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τε πνεύματος
καὶ τοῦ σώματος.

Καὶ ἤδη ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τούτων καὶ τὴν
ἔθνοφελῆ καὶ καρποφόρον ἔρασαν κατιδόντες ἐγ-
καρδίως συγχαίρομεν καὶ συνάμα παροτρύνομεν
τὸν ὑπὲρ τούτων μοχθοῦντα κ. Νικολαΐδην, διὰ

τὸ μέγα ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβε, ὅπως ἐξακολου-
θήσῃ ὑπὲρ τῆς πρόδου τῶν ἐν αὐτῷ φοιτῶντων,
ἀντιπλαζίων καρτερικῶς καὶ ὑπομονητικῶς κατὰ
τῶν μυρίων δυσχερειῶν καὶ προσκομμάτων, εὐχό-
μενοι ὅπως οἱ διαρκεῖς κόποι του καὶ αἱ ἀκατά-
παυστοι θλίψεις καὶ ἡθικαὶ ζημίαι του ἱκανοποιή-
σασιν ἐν τῷ μέλλοντι αὐτὸν ἐσόντως.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

Θέατρον Νεαπόλεως. Ὁ θίασος τοῦ θαυμασίου
τούτου θεάτρου ἀδιακόπως ἐξακολουθεῖ διδάσκων τὴν
ἔξοχον κωμῳδίαν «Σαμπινιὸλ μὲ τὸ σταυνιὸ», ὃ δὲ
κόσμος ἀπειροσ παρακολουθεῖ τὰς κωμικωτάτας πε-
ριπετείας τοῦ ψευδο-Σαμπινιὸλ κ. Νίκα αἰτίνας, δὲν
ὑπολείπονται τῶν τοῦ ἀληθοῦς Σαμπινιὸλ κ. Τασ-
σόγλου ὡς καὶ τὸν λοχαγὸν τῶν ἐθνοφρουρῶν τὸν
ἀμίμητον κ. Σταυρόπουλον. Ἡδὴ ἡτοιμάσθη νέον ἔρ-
γον «Ἡ μεγαλομανία.»

Θέατρον Τσόχα. Μετὰ τὴν συνεχῆ διδασκαλίαν
ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τούτου τοῦ φραιβοτάτου
ἔργου «Αἱ γυναῖκες μας» ἤδη ἀνεβιβάσθη καὶ «Τὸ
μεγάλον κακόν» ἡ νέα κωμῳδία τοῦ κ. Γ. Δελιακατε-
ρινη ἔργον πολὺπλοκον καὶ εἰς ἄκρον ἐπιτυχές, ἐν ᾧ
θριαμβεύει ἡ κ. Ταβουλάρη, ἥτις μετεχειρίσθη τὴν
γυναικίαν γλώσσαν (περὶ ἣν στρέφεται τὸ ἔρ-
γον τούτου) μετὰ μυθώδους καλλιτεχνικῆς δυνάμεως.

Τὸ ἔργον τούτου ἀξίζει νὰ τὸ ἴδουν ὅλοι καὶ ἰδίως
ἄλλοι.

Θέατρον Ὁμοιοῦ. Μετὰ τὸν πανθομολογούμε-
νον θρίαμβον τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνιδος Μαρίας Κοτο-
πούλη ἐν τῷ ἐξόχῳ ἔργῳ «Εἰς γάμος τῆς ἐπο-
χῆς» ἤδη εἰδείθη τοιαύτη καὶ εἰς τὸν «Ἐρω-Δεκανέα
ἐν' ὄλο; ὃ θίασος εὐρίσκειται ἐπὶ ποδῶς σημειώσας
ἀριετὰς ἐπιτυχίας.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Γρηγορίου Ξενοπούλου. Διηγήματα
(σειρὰ πρῶτη) Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως εἰς
κομψότατον καὶ καλλιτεχνικὸν τόμον τὰ
νεώτερα τῶν ἔργων τοῦ συμπαθοῦς κ. Γ.
Ξενοπούλου, τοῦ λαϊκοῦ συγγραφέως
κατ' αὐτόν, τοῦ Ἑλληνικωτέρου δὲ κατὰ
τὸν λόγιον γερμανὸν Δίττερικ.

Πράγματι δὲ τὸ ἐπίθετον λαϊκός, ὄχι
καὶ ὀλίγον κολακευτικόν, ἀρμόζει εἰς τὸν
δημοφιλεῖ διηγηματογράφον, οὐτινος τὰ
ἔργα ἀναγινώσκονται μετ' εὐχαριστήσεως
τόσον ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν
λογίων.

Ἡ «Φύσις» συνιστῶσα θερμῶς εἰς πάν-
τας τὴν ἀπόκτησιν τῶν διηγημάτων τοῦ
κ. Γ. Ξενοπούλου εὐχεται νὰ ἔλθῃ εἰς
φῶς τάχιστα καὶ ἡ Δευτέρα σειρὰ
τούτων. **Π.**

Η ΙΧΘΥΟΠΩΛΗΣ

Ὅπως φαιδρὰ καὶ περιχαρὴς μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν ἐλευθεριότητος καὶ ἀφελείας καὶ χάριτος, ἐξασκεῖ τὸ ὠραιότερον, ἐντιμώτερον καὶ φυσικώτερον τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων. Εἶναι τὸ μόνον ἐπάγγελμα, ὅπερ νύλλογησεν ὁ Χριστὸς καὶ εἰς μόνον τὸν ψαρρᾶν, ὁ θεᾶνθρωπος ἐνεπιστεύθη τὴν ἀποστολὴν του. Ἰδέτε τον, εἶναι τύπος τελείου ἀνθρώπινου καθήκοντος εἰς τὴν περιβολὴν καὶ τὴν ὄψιν εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ αἶσθημα, εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀγαθότητα.

Εὐλογημένη Ἰχθυοπώλης!

Ροῦς.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΥΠΟ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Σ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ

(συνέχεια τῶν προηγούμενων φύλλων)

Πρὸς τοῦτο τὸ φθογγόσημον οὐτινος καὶ ἡ θέσις καὶ τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὰ ἐπὶ τοῦ πεν-

ταγράμμου, ποικίλλει δὲ ἀναλόγως τῶν κλειδίων συγκρίνομεν καὶ προσδιορίζομεν ἀναφορικῶς τὸ πραγματικὸν ὄψος τῶν ἐπιλοίπων φθογγόσημων. Πρὴκεῖται λοιπὸν περὶ μεταφορᾶς. π. χ. διὰ τὴν μεταφέρωμεν εἰς τὸ κλειδίον τοῦ Do, 4ης γραμμῆς, τὸ μι γραφόμενον ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς τοῦ κλειδίου τοῦ sol, παρατηροῦμεν κατὰ πρῶτον, ὅτι τὸ μι εὐρίσκεται κατὰ τρία διαστήματα ἀνωθεν τοῦ do, λαμβάνοντες τοῦτο, ὡς ὄρον συγκρίσεως. π. χ.

Κλειδ. sol

Ἡ μᾶλλον ἔχομεν νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὸ κλειδίον τοῦ sol τὸ ἐξῆς φθογγόσημον.

Πράττομεν, ὡς γνωρίζομεν. Τὸ συγκρίνομεν δηλαδὴ μετὰ γνωστὸν φθογγόσημον, ὡς ἐξῆς.

Α'. Γράψατε εἰς ἕκαστον κλειδίον τοὺς ἐξῆς φθόγγους.

Β'. Μεταφέρατε τοὺς ἐξῆς φθόγγους εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν δεικνυόμενον κλειδίον καὶ φθογγόσημον.

Τὸ sol εἰς τὸ κλειδ. τοῦ fa 3ης γραμ.	Τὸ do εἰς τὸ κλειδ. τοῦ do 1ης γραμ.	Τὸ μι εἰς τὸ κλειδ. τοῦ do 4ης γραμ.	Τὸ fa εἰς τὸ κλειδ. τοῦ fa 4ης γραμ.	Τὸ re εἰς τὸ κλειδ. τοῦ do 1ης γραμ.	Τὸ si εἰς τὸ κλειδ. τοῦ sol 2ας γραμ.	Τὸ sol εἰς τὸ κλειδ. τοῦ do 1ης γραμ.	Τὸ sol εἰς τὸ κλειδ. τοῦ sol 1ης γραμ.
---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	--

Γ'. Μεταφέρατε εἰς τὸ κλειδίον τοῦ fa 4ης γραμμῆς τὰς σειρὰς τῶν ἐξῆς φθογγόσημων.

Δ'. Ἐπίσης εἰς τὸ κλειδίον τοῦ sol 2ουτέρας γραμμῆς τὰ ἐξῆς φθογγόσημα.

Τὰ κλειδιά λοιπὸν χρησιμεύουσιν, διὰ τὴν γράφωμεν μέγαν ἀριθμὸν φθογγόσημων ἐφ' ἑνὸς πενταγράμμου καὶ διὰ τὴν διακρίνομεν διαφόρους φθόγγους ἀνιχνεύοντας εἰς φωνὴν τινὰ ἢ εἰς ὄργανον. Ἐκ τούτων τὰ δύο κλειδιά τοῦ fa εἰσὶν εὐχρηστά εἰς τὰ ὄργανα καὶ εἰς τὰς φωνὰς τὰς χαμηλάς, τὸ τοῦ do τῆς 1ης γραμμῆς εἰς τὰ ὄργανα καὶ τὰς φωνὰς τὰς ὑψηλάς καθὼς καὶ τὸ κλειδίον τοῦ sol καὶ τέλος τὰ λοιπὰ κλειδιά τοῦ do 3ης 2ας καὶ 4ης γραμμῆς, εἰς τὰ ὄργανα καὶ τὰς φωνὰς τὰς μετρίας.

Νομίζομεν δὲ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνώστων μᾶς εἰς τὰς ἐκτενεῖς περὶ τῶν κλειδίων ἐξηγήσεις καὶ τῶν φθογγόσημων διὰ τε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ δύσκολον αὐτῶν.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α' ΕΒΔΜΗΝΙΑΣ 1901

ΕΤΟΣ Ε' — ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1901

ΕΠΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Τραπεζιόν εις Τραπεζ. Γραμμ. Ιονικής Τραπεζικής	1664034,22	Κεντρ. Καταστήμ. Δρ.
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης, Σερβίας και Μοναχίας	440383,89	) Ίσολογισμ. Δρ.
Εκπαιστικοί Λίθοι ανέγερσην μεταλλείου εις τὸ ἑσπερινόν	454445,—	454445,—
Δάνεια πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν	13554787,55	70903669,03
Δάνεια πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν	13500000,—	13500000,—
Προσφορὰ δαν. Γκαλ. Κυβερ. (εἰς Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας)	97312,40	97312,40
Ὁφολογία ἐθνικῶν δανείων	24193950,—	58125542,20
Συναλλάγματα καὶ γραμμάτια χερσίν	33929529,50	33929529,50
Καταστήματα προσφορῶν	12845376,63	12845376,63
Καταστήματα προσφορῶν	279155,91	279155,91
Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχυρῶ χην	1238299,33	1516052,24
Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχυρῶ χην	32133254,82	3617670,86
Δάν. ἐπ' ἐνεχυρῶ χρηματορρήτων	4740609,30	4909271,31
Δάν. ἐπ' ἐνεχυρῶ χρηματορρήτων	168662,01	110281,18
Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ υποθήκῃ	1588035,99	4166409,95
Ανοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ υποθήκῃ	2578373,96	4166409,95
Δάνεια χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	4365277,21	5156356,03
Δάνεια χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	951278,82	
Δάνεια ἀνυπόθηκα δανεία	14299107,96	38267577,77
Δάνεια ἀνυπόθηκα δανεία	23146735,69	376943861,74
Δάνεια εἰς ἕξιμις ἀπέναντι καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα	821740,13	327235,84
Καταστήματα χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	654573,—	12010839,80
Καταστήματα χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	1138266,80	
Χορηγίαι εἰς γεωργικαδικὰς	33356,—	7794611,42
Καταστήματα χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	2341941,96	3574227,25
Καταστήματα χερσιν ἐπὶ υποθήκῃ	1418314,16	1500000,—
Μετοχὴ εἰς ἑλληνικὸν ἑσπερινόν	61284,99	1031324,—
Μετοχὴ εἰς Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	11189,02	9655992,04
Ὁφολογία Λογισμ. δαν. Γκαλ. Γραμ. Γαλλίας	925911,89	4052341,—
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	977273,73	9206662,93
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	3002,92	1145763,12
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	41106,70	2419,65
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	9371,64	115004,41
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	50478,34	9222080,—
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	750000,—	1840000,—
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	71880,—	85000,—
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	80000,—	32885,32
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	1721461,15	1736911,15
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	59450,—	
Καταστήματα Τραπεζ. Γραμμ. Γαλλίας	5930276,18	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Κεφάλαιον ιστορικῶν ἀνεγερμένων εἰς 20.000 μετοχάκ.	4000000,—	20000000,—
ἀνεγερμένων τακτικῶν	7500000,—	75000000,—
ἑσπερινῶν	2000000,—	13500000,—
Τραπεζ. Γραμμ. Γκαλ. Γραμ. ἐπὶ ἐνεχυρῶ χην	70903669,03	70903669,03
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	454445,—	
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	9390000,—	13500000,—
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	4110000,—	73446,75
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	7656815,94	17294911,70
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	9638095,76	1492719,93
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	362738,97	341387,80
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	11299890,96	1600000,—
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	130662,81	283749,94
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	4550578,43	4681241,24
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	201678,33	3114818,23
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	2050,—	471476,87
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	8551350,75	8551350,75
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	49757244,90	51181473,34
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	1424223,44	49616820,—
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	2217117,77	1923486,—
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	499678,14	2716695,91
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	590651,91	71516,93
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	295138,42	1521458,35
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	56450,—	
Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	31917270,66	31917270,66

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Α' ΕΒΔΜΗΝΙΑΣ 1901

I.	
Εἰς ἔξοδα διαχειρίσεως, τὰ ἐπισβεβηνύ-	295022,86
μένα	229402,77
ἔξοδα ἐπιχειρήσεως, τόκοι ἀποβέσεις ὑμῶν Τραπεζικῶν Γραμμάτων	61284,99
καταστήμ. Τραπεζ. Γραμμ. Κρήτης	11189,02
ἀποβέσεις ἐπιχειρήσεως, τὰ ἀποβέ-	925911,89
νήματα	977273,73
ἀποβέσεις ἐπιχειρήσεως	3002,92
τόκοι καταβέσεων ἐπὶ τῶν, τὰ ε-	41106,70
ποσβεγμένων	9371,64
τόκοι λογιολογίων δανείων, τὰ ἀποβέ-	50478,34
νήματα	750000,—
λίστη ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	71880,—
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	80000,—
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	50000,—
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	32885,32
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	1721461,15
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	59450,—
σεις ἐπιχορηγ. ὑμ. Κυβερ. καὶ ἀποβέ-	5930276,18

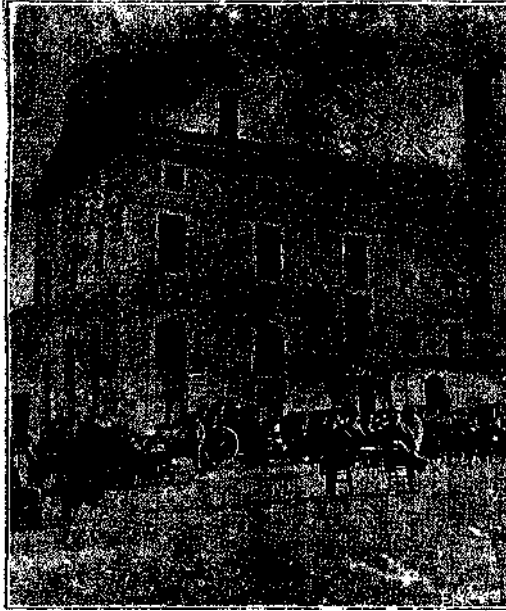
II.	
Ἄνω προσφορὰ κλημάται...	289975,85
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	444668,42
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	20339,95
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	44382,51
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	55797,40
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	78007,17
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	103346,—
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	15906,78
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	126728,70
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	5384,75
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	478062,45
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	647693,69
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	23934,10
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	107633,75
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	18329,33
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	33916,21
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	709987,04
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	1049103,23
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	1149040,89
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	359565,35
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	67500,—
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	115675,88
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	9547,58
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	58671,85
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	68219,43
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	96895,25
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	7322,70
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	8604,83
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	32775,69
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	56206,26
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	68881,95
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	55096,42
ἄνω προσφορὰ κλημάται...	5930276,18

Τὸ μέρημα πληρώνεται: Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασι Wiener Bank Verein. Ἐν Κωνσταντινῇ παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίρη. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ ὑποματι ἀπὸ τῆς 6/19 προσεχοῦς Αὐγούστου εἶνε δὲ ἀπληραγμένον τὸ μέρημα τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος

ΔΙΑΚΟΝΗ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Α' ΕΒΔΜΗΝΙΑΣ 1901 ΕΠΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 4.721.161,15 92 ΛΥΠΤΕΡΑ

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ μέρηματι τῶν	Ἐν τῷ ἐνεχυρῶ μέρηματι τῶν
πρόθετον	Εκπίπτουσαι
ἀποβέσεις τοῦ ἐσπερινοῦ τῶν Κεντρικῶν Καταστημάτων 5 οἱ 9 κατὰ τὸ μέρος 42 τοῦ Κεντρικοῦ	α' διὰ φόρον Δημοσίου 3 οἱ 0
Δραχ. 700.000,—	β' διὰ φόρον Δημοσίου ἐπὶ τοῦ μέρηματος 20.000 μετοχῶν
Ἄνω Δραχ. 1.670.103,10	γ' διὰ φόρον ἐπιτεθειμένου
Ἄνω Δραχ. 970.103,18	Δραχ. 30.103,10
Ἄνω Δραχ. 1.670.103,10	Δραχ. 10.000,—
Ἄνω Δραχ. 51.058,05	Δραχ. 70.103,10
Ἄνω Δραχ. 1.670.103,10	Ἄνω Δραχ. 1.609.000,—
Ἄνω Δραχ. 1.721.161,15	

Ο Διοικητής
Χ. ΣΤΡΕΪΤ
 Ο Διευθυντής τῶν Λογιστηρίων
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΔΕΗΣ

ΖΥΘΟΠΟΙΕΙΟΝ Κ. ΦΙΕ

Υπερπράγως ύψουται ἐν τῇ ἀσφ Φαλήρου τὸ μέγα εὐρωπαϊκώτατον καὶ τέλειον ἐργοστάσιον ζύθου μετὰ παγσοποιητικῆς μηχανῆς ὡς καὶ ἠλεκτρικῆς, τιμὸν ἐξόχως τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, διὰ τὴν εὐγεστότητα καὶ θρεπτικώτητα τοῦ καλλίστου ζύθου του, ὅστις καταναλίσκεται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς βαρέλια παντὸς μεγέθους καὶ εἰς φιάλας παντὸς εἴδους.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

16. Αἶνιγμα.

Ὅταν εἶναι νημερία,
Οὐρανὸν ἔχον μετ' ὄρας
Ἀποσιᾶς πλὴν τὴν οὐρανὸν μου,
ὧν βλέπεις μετ' οὐράς.

17. Αἶνιγμα.

Πρόθεσιν γραμματικῆς
Ἄν μετὰ ἑλληνικῆς
Νῆσον προσφῶς ἐνώσης,
Ἐχεις ὄνομα γνωστὸν
Ποιητοῦ κωμωδιῶν
Ὅστις φήμης τόσης
Ἐτυχε τὸ πάλαι
Ὅστε καὶ μεγάλα
Τῷ ἐδόθησαν τιμὰ καὶ ζῶντι
Καὶ τῷ ἐστήθη ἀνδριάς θανόντι.

18. Αἶνιγμα.

Γράμμα εἶναι τὸ πρῶτον μου
τὸ δευτέρον ἐπίσης·
Τὸ τρίτον ἀκρωτήριον
δ', ἂν κατατομήσης,

Θέλεις ἰδεῖ τρεπόμενον
εἰς ἀνθος τι ὦραιον.
Τ' ἔλον δὲ σ' ἐβόηθηος
Νὰ μάθῃς τί σπουδαῖον.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΟΥ 4ου ΤΕΥΧΟΥΣ

10. Αἶνιγμα Ἄηρ - Ἥρα.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ' κ. Ἄλ. Α. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσης, δ' κ. Ν. Ζουρμπᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ δὲ Ἑλένη Χαριλάου ἐκ Πατρῶν καὶ ἡ κυρία Α. Σταυρίδου ἐξ Ἀθηνῶν.

11. Γρίφος

Ἡ ἦττα τῶν ἵππεων ἐπέφερε τὸν δεκατισμὸν τοῦ στρατεύματος.

Ἐλυσαν αὐτὸν δ' κ. Ἄλ. Α. Μιχαηλίδης, ἡ δὲ Ἑλένη Χαριλάου ἐκ Πατρῶν, ἡ κ. Α. Σταυρίδου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ δ' κ. Ν. Τραυλὸς ἐξ Ἀθηνῶν.

12. Ἐρώτησις. = Διὰ τοῦ φωτός.

Ἐλυσαν αὐτὴν δ' κ. Ἀλέξ. Α. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσης, δ' κ. Ν. Ζουρμπᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ δὲ Ἑλένη Χαριλάου ἐκ Πατρῶν καὶ ἡ κ. Α. Σταυρίδου ἐξ Ἀθηνῶν.

13. Φρασολόγιον

Ἡ Ἑλλάς ἀγαπᾷ τὴν ὀμόνοιαν.

Ἐλυσαν αὐτὸ δ' κ. Ἄλ. Α. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσης, δ' κ. Ν. Ζουρμπᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ δὲ Ἑλένη Χαριλάου ἐκ Πατρῶν καὶ ἡ κ. Α. Σταυρίδου ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Ι. Γ. Ε. Λ ἄ ρ ι σ σ α ν. Ἐχει καλῶς, ὡς γράφετε. — Σ. Π. Κ. Π ὅ τ ι - Ρ ω σ σ ι ἄ ς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν ταχυδρομικῶς. — Μ. Μ. Β. Μ ι τ υ λ ἦ ν η ν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς δύο τόμους καὶ γράφομεν. Ἀναμένομεν νεώτεράν σας. — Γ. Μ. Ν ε σ α ν Ὑ ὅ ρ κ η ν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομεν ὅ, τι γράφετε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Σ. Π ἄ τ ρ α ς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξις μετὰ λαχείου στέλλεται ταχυδρομικῶς. — Ν. Κ. Μ ε σ ο λ ὅ γ γ ι ο ν — Πρῶτη δόσις δι' ἀγορὰν ὁμολογίας Κτηματικῆς Πίστewς Αἰγύπτου ἐλήφθη. Σᾶς ἀποστέλλομεν συμβόλαιον καὶ ἀριθμὸν ὁμολογίας. — Γ. Δ. C o n j r l e. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξις ἐστάλη ταχυδρομικῶς. — Ἀ. Μ. Λ ἄ ρ ι σ σ α ν. Ἐπιστολή καὶ πονημάτων ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Σᾶς ἀπεστείλαμεν διηγήματα. — Θ ἄ μ η ρ ι ν Ἐ ν τ α ὕ θ α. Μόνον συνδρομητῶν μας ἔργα δημοσιεύομεν. Ἐπομένως δεῶν νὰ ἐγγραφῆτε καὶ ὑμεῖς συνδρομητῆς διὰ νὰ δημοσιεῦσθε καὶ ὑμέτερα. Γ. Γ. M i n i a S a m a n o u d. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξις στέλλομεν ταχυδρομικῶς. — Μ. Π. G a r a G i d i g e n i. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦντες καὶ στέλλομεν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. — O m d u r m a n. Ἐπιστολή σας ὡς καὶ συνδρομὴ ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς σᾶς ἐγράψαμεν καὶ σᾶς ἀπεστείλαμεν σχετικὴν ἀπόδειξιν. — Γ. Κ. O m d u r m a n Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ταχυδρομικῶς δὲ λαμβάνετε σχετικὴν ἀπόδειξιν.